Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1989 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 23 septembrie 1955

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

Un tezaur de experiență care trebuie folosit din plin

CONDUCINDU-SE NEABATUT după învățăturile partidului și respectînd cu strictețe legile statului democrat-popular, gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole din țara noastră se dezvoltă și se întăresc an de an. Deși multe sînt încă tinere, ele au acumulat de acum o bogată experiență în privința creșterii necontenite a avutului obștesc și a nivelului de trai al colectiviștilor. Lucrările de bună calitate executate cu tractoarele și mașinile S.M.T.-urilor, sub îndrumarea inginerilor și tehnicienilor agronomi, precum și alte forme de sprijinire a gospodăriilor colective și întovărășirilor — credite, scutiri sau reduceri de impozite și cote etc. — contribuie de asemenea la întărirea gospodăriilor colective și întovărășirilor, la dezvoltarea lor continuă.

Experiența muncii unite a colectiviștilor și întovărășiților dovedește limpede că superioritatea marii gospodării agricole socialiste asupra micii gospodării individuale este un adevăr care nu poate fi tăgăduit. In gospodăria colectivă din Chelmac, regiunea Arad, valoarea fondului de bază a crescut de la 26.444 lei în 1950 la 1.743.231 lei în 1955; dintre membrii gospodăriei colective din Diniaș, regiunea Timișoara, 20 și-au construit case noi în ultimii doi ani; ca avans de 40 la sută, colectiviștii din Pricaz, regiunea Hunedoara, au primit pentru fiecare zi muncă cîte 5 kg. grîu, 2 kg. orz, 15 kg. furaje, brînză, lînă, alte produse și 10 lei; întovărășiții din Lița, regiunea București au obținut în medie 2800 kg. grîu la hectar și vor culege, după evaluări, aproximativ 4000 kg. porumb la hectar, iar membrii întovărășirii zootehnice din Novaci, regiunea Craiova, și-au împărțit cîte 7 kg. brînză de fiecare oaie crescută în întovărășire. Indărătul acestor cifre, ca și îndărătul multor altora care oglindesc nenumăratele succese ale gospodăriilor colective și întovărășirilor, stă munca harnică, neobosită a colectiviștilor, în cursul căreia a fost adunată o bogată și foarte prețioasă experiență.

Această experiență trebuie larg răspîndită, trebuie să devină un bun al tuturor oamenilor muncii de pe ogoare. Ea este deosebit de folositoare gospodăriilor colective și întovărășirilor tinere, înființate de curînd, care n-au putut atinge încă un nivel mulțumitor al organizării activității, al luptei pentru dezvoltarea multilaterală. Insușindu-și experiența gospodăriilor colective și întovărășirilor fruntașe, acestea vor învăța cum să-și lichideze lipsurile, cum să înfrîngă greutățile întîlnite, ca să poată păși cît mai curînd în rîndul unităților agricole socialiste cu realizări de seamă.

Totodată, **experiența gospodăriilor colective și a întovărășirilor fruntașe, succesele obținute de acestea, constituie unul dintre cele mai puternice stimulente în atragerea țăranilor muncitori cu gospodării individuale pe drumul agriculturii socialiste.** De asemenea și metodele agrotehnice înaintate folosite în gospodăriile colective și întovărășirile fruntașe pot să fie de un mare ajutor țăranilor muncitori în lupta pentru sporirea necontenită a producției agricole vegetale și animale. In comuna Eliza Stoenești, regiunea Ploești, primii care au început însămînțările de toamnă au fost colectiviștii. Urmîndu-le exemplul mulți țărani muncitori au pornit munca de însămînțare la timpul cel mai potrivit.

Popularizarea experienței înaintate a gospodăriilor colective și întovărășirilor fruntașe, punerea ei la îndemîna tinerilor care muncesc la sate este una din sarcinile de căpetenie ale organelor și organizațiilor U.T.M. In primul rînd, trebuie răspîndită experiența dobîndită de echipele de tineret, de posturile utemiste de control, de toți tinerii din gospodăriile colective și întovărășirile fruntașe in lupta pentru dezvoltarea și întărirea gospodăriei sau a întovărășirii din care fac parte. In această luptă, unele organizații de bază U.T.M. au avut inițiative frumoase, care au dus la obținerea de producții îmbelșugate. Așa este, de pildă, organizația de bază U.T.M. de la gospodăria colectivă din Agriș, regiunea Baia Mare, care a pornit în primăvară lupta pentru aplicarea exemplară a agrotehnicii la întreținerea culturilor. In scopul cunoașterii experienței tineretului din gospodăriile colective și întovărășirile fruntașe, organizațiile de bază U.T.M. pot să obțină sprijinul unor tineri colectiviști fruntași sau ingineri agronomi care să arate în ce fel este organizată munca și ce rezultate se obțin într-o gospodărie colectivă sau întovărășire fruntașă, ce contribuție aduce tineretul la progresul neîncetat al gospodăriei colective sau întovărășirii respective; dar cel mai bine este să se organizeze vizite în gospodăriile colective și întovărășirile fruntașe. Cu această ocazie, tinerii colectiviști, întovărășiți sau țărani muncitori cu gospodării individuale vor cunoaște direct, „pe viu" nu numai munca și realizările tinerilor din aceste gospodării colective și întovărășiri, dar și viața lor de toate zilele, felul cum își rezolvă problemele personale, cum își petrec timpul liber etc. Pe tineri îi interesează cum se pot căsători în gospodăria colectivă, cum se rezolvă problema zestrei și altele. In gospodăriile colective fruntașe ei vor căpăta răspuns limpede la aceste probleme.

Răspîndirea experienței dobîndite de gospodăriile colective și întovărășirile fruntașe are un rol deosebit de important în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru dezvoltarea și întărirea necontenită a sectorului socialist din agricultura țării noastre. Aceasta este o sarcină care cere toată atenția, toată preocuparea din partea organelor și organizațiilor U.T.M., din partea tuturor utemiștilor de la sate.

Telegrama tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej adresată președintelui Adunării Generale a O.N.U.

In ziua de 22 septembrie a.c., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Gh. Gheorghiu-Dej, a trimis președintelui Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, Jose Masa, o telegramă cu următorul conținut:

Cu ocazia începerii lucrărilor celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, vă rog să transmiteți Adunării Generale urările guvernului R.P.R. ca actuala sesiune să aducă o contribuție importantă la destinderea relațiilor internaționale, la întărirea păcii și securității și la dezvoltarea relațiilor de colaborare pașnică între toate popoarele lumii.

In legătură cu aceasta, Guvernul romîn consideră că, în interesul dezvoltării colaborării internaționale, este necesar ca Adunarea Generală să rezolve în mod favorabil cererea îndreptățită de admitere ca membru al Organizației Națiunilor Unite a Republicii Populare Romîne, care prin întreaga sa politică contribuie în mod activ la întărirea păcii internaționale.

Primiți vă rog, domnule Președinte, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Cîteva inovații — mai mult țiței

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru)

Sporirea producției de țiței constituie principala preocupare a sondorilor și inginerilor din schela Băicoi. Redînd producției sonde părăsite, experimentînd noi metode de extracție la sondele de erupție cu gazlift și în pompe, petroliștii din schela Băicoi dau patriei importante cantități de țiței peste prevederile de plan.

Printre cele mai importante experimentări sînt: consolidarea viiturilor de nisip cu ciment bachelizat, formarea separatoarelor de fund cu pietriș, aplicarea automatelor electrice pentru deparafinarea sondelor în erupție gazlift.

Astfel, în anul 1940 sonda 370 a fost părăsită de capitaliști, iar stratul de țiței închis din cauza unei puternice viituri de nisip. Folosind metoda de consolidare a nisipului cu ciment bachelizat, sonda a fost redeschisă după 15 ani și produce acum cu 4 tone de țiței mai mult față de trecut. Prin formarea separatoarelor de fund cu pietriș, procedeu aplicat pînă în prezent la un număr de 12 sonde în cadrul schelei Băicoi se dă posibilitatea măririi timpului de funcționare a sondei între două intervenții cu 70 la sută.

O altă problemă care a făcut obiectul unui studiu amănunțit în rîndul muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor petroliști din această schelă este închiderea pierderilor de fluid la puț atît în timpul reparațiilor la sondele în producție, cît și la cele în foraj.

Un colectiv de ingineri din cadrul laboratorului central-Cîmpina în colaborare cu inginerii schelei Băicoi, printre care și inginerul utemist Ibrahim se ocupă în prezent de soluționarea acestei importante probleme. Pînă în prezent colectivul de ingineri a realizat un preparat cu ajutorul căruia se închide această pierdere de fluid.

Tot cu ajutorul laboratorului central-Cîmpina, în scopul sporirii acumulărilor socialiste, inginerii schelei Băicoi au experimentat un nou preparat de ciment din motorină și petrol lampant cu ajutorul căruia se execută cimentarea selectivă a inundațiilor de apă în straturile de țiței. Experimentînd zilele trecute noul preparat de ciment la sonda 376, care a fost inundată, rezultatele s-au dovedit a fi pozitive. În urma intervenției făcute, sonda produce acum cu 5 tone mai mult țiței ca înainte. Acest nou procedeu va fi extins de către colectivul schelei Băicoi nu numai la sondele ale căror straturi de țiței vor fi inundate, ci și la sondele părăsite cu zeci de ani în urmă.

Nutrețurile însilozate — hrană gustoasă și suculentă pentru animale

★ ★

Folosind combine sovietice

Una din ramurile principale de activitate a gospodăriei agricole de stat din Secueni, raionul Roman, este și creșterea animalelor.

În gospodărie se dă o atenție deosebită dezvoltării creșterii animalelor, se luptă pentru sporirea productivității lor. În acest scop, conducerea gospodăriei s-a îngrijit din timp să asigure baza furajeră necesară și să păstreze furajele în cît mai bune condițiuni.

Astfel în anul acesta, pe lîngă mărirea suprafețelor cultivate cu plante furajere, muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei, prin îmbunătățirea aplicării metodelor agrotehnice avansate, au ridicat simțitor și producția la hectar. Astfel media la hectar la fînuri cultivate este de 4000 kg., la orz-boabe de 3200 kg., iar la porumbul de siloz de 30.000 kg.

În momentul de față se lucrează la însilozarea porumbului recoltat de pe suprafața de 83 hectare. Pentru recoltatul porumbului de siloz s-au întrebuințat două combine sovietice. Prima combină recoltează porumbul cu știuleți cu tot și îl toacă, făcîndu-l numai bun pentru a fi transportat la silozuri.

La această combină lucrează combinerul Dumitru Danis și tractoristul Stelian Kaim. Ei depășesc zilnic norma de lucru.

Cea de a doua combină nu este pentru recoltat porumb-siloz, ci pentru recoltat porumb-știuleți. Ea lucrează la recoltatul porumbului, dînd cocenii tocați, iar știuleții de porumb întregi, separat.

Corespondent
ALEXANDRU OBADA

Pregătiri din timp

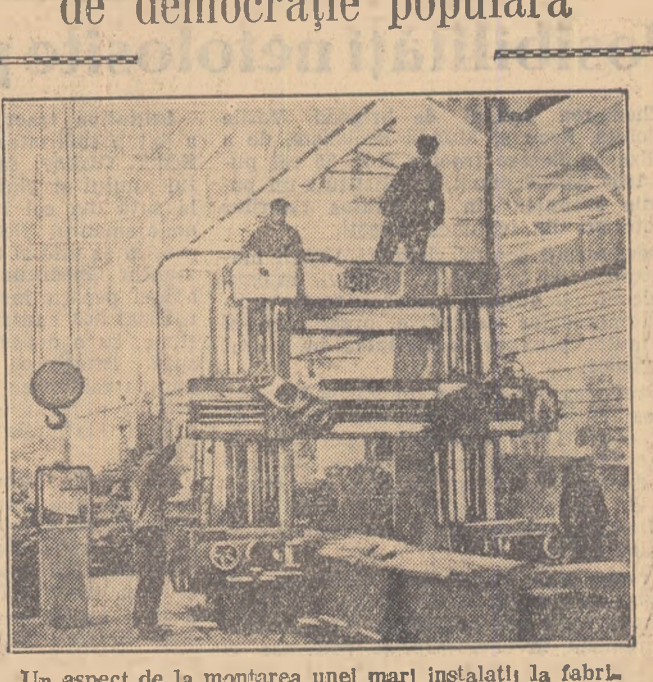
Dîndu-și pe deplin seama de importanța ce se dă creșterii animalelor, muncitorii și tehnicienii de la gospodăria agricolă de stat din Zorleni, regiunea Bîrlad, se ocupă cu toată grija de însilozarea furajelor în cele mai bune condițiuni, pentru a asigura o hrană îmbelșugată și consistentă animalelor în tot timpul iernii. În acest scop, conducerea gospodăriei a luat toate măsurile pentru amenajarea și curățirea din timp a silozurilor De pildă, la secția Fîntînile, care are cel mai dezvoltat sector zootehnic din gospodărie, s-au săpat 3 gropi cu o capacitate de 60 tone. De îndrumarea tehnică a însilozării se ocupă brigadierul zootehnic Dascălu Toader, ajutat de cîțiva utemiști și tineri. Pînă în prezent s-au însilozat peste 100 tone porumb siloz precum și mari cantități de lucernă și dughie.

Utemiștii și tinerii din gospodărie, înțelegînd deosebita însemnătate a acestei sarcini, își aduc aportul lor prețios la munca de însilozare a furajelor. Utemistul Nicolae Ciobotaru, mecanic agricol și tractoristul Toader Gănceanu au făcut ca mașina de tocat să meargă în bune condițiuni, iar tînărul candidat de partid Trifan Ungureanu și Constantin Manolache au ajutat continuu la alimentarea mașinii cu porumb de siloz.

O atenție deosebită însilozării furajelor se dă și la secția Stoișești.

Corespondent
FANICA SPATAREL

Noutăți tehnice din țările de democrație populară

Un aspect de la montarea unei mari instalații la fabrica de automobile din R. P. Chineză.

★ ★

Lumină electrică fără bec

Se știe că becurile electrice transformă în lumină numai 1/10 din energia electrică folosită de ele, iar restul se transformă în căldură. De aceea, inginerii și tehnicienii se străduiesc să obțină o așa-numită lumină rece, adică să transforme în măsură cît mai completă în lumină vizibilă energia electrică folosită de becuri. Datorită eforturilor lor s-au descoperit lămpile cu neon, folosite în prezent pretutindeni.

În general, lămpile cu neon radiază de trei ori mai multă lumină decît becurile electrice obișnuite și sînt de trei ori mai durabile decît acestea.

În cadrul cercetărilor îndreptate spre obținerea luminii reci, oamenii de știință maghiari au obținut un deosebit succes: au construit lampa cu luminiscență, bazată pe un principiu fizic care a fost descoperit în anul 1928 de către fizicianul sovietic Losiev.

La sfîrșitul celui de al 4-lea deceniu al acestui secol, fizicianul György Szigeti a realizat prototipul lămpii cu luminiscențe, de o construcție foarte simplă. Lampa conține o substanță cristalizată, repartizată uniform în straturi subțiri între două plăci. Una dintre plăci este o placă subțire de metal, iar cealaltă este o placă de sticlă, acoperită cu un strat foarte subțire de metal absolut transparent. Aceste două plăci se pun în legătură printr-un circuit electric.

Lămpile cu luminiscență pot fi folosite la iluminarea pereților întregi, a tavanelor, treptelor, firmelor, numerelor de casă etc. Aceste lămpi consumă extrem de puțin curent electric. Un alt mare avantaj al iluminatului cu luminiscență este faptul că durata sursei de lumină este nelimitată.

Importanța invenție ungară în tehnica iluminării a început să fie popularizată în întreaga lume. Inventatorul depune necontenite eforturi în vederea perfecționării ei. Pentru meritele deosebite în acest domeniu, fizicianului György Szigeti i s-a conferit titlul de doctor în științe tehnice și a fost ales membru al Academiei de Științe a R. P. Ungare.

Tehnica în ajutorul gospodinelor

Tehnica devine zi de zi de tot mai mult folos gospodinelor. Astăzi, spălatul rufelor nu mai este o problemă. Numai în anul 1954 femeile cehoslovace și-au cumpărat 120.000 mașini de spălat electrice.

În ultimul timp, fierul de călcat este prevăzut cu un comutator special gradat care în loc de cifre poartă indicațiile: mătase, nylon, in, bumbac, lînă. Intorcînd comutatorul, temperatura mașinii electrice se stabilește la limita necesară călcatului desăvîrșit al materialului respectiv fără a permite arderea ori distrugerea lui parțială.

Numai anul trecut în Cehoslovacia s-au vîndut 46.100 diverse mașini de cusut, de la cele fără picior, pînă la mașinile mari, montate în dulăpioare solide și aspectuoase.

Industria constructoare de mașini produce diverse mașini de gătit printre care și un tip de mașină de dimensiuni reduse, care funcționează cu gaze și care e foarte potrivită pentru bucătăriile de mici proporții.

Printre noutățile tehnice care vin în ajutorul gospodinelor cehoslovace se află și aspiratoarele, boilerele electrice sau cu gaze și multe alte aparate de uz casnic.

O mulțime de alte aparate se află astăzi la dispoziția gospodinelor, de pildă mixerul cu cinci viteze, care poate să transforme în spumă de fructe numai în cîteva minute merele cu sîmburi cu tot, o nouă mașină de bucătărie pentru frămîntatul aluatului, mașini de tocat carne, de curățat cartofi, cealnice, reșouri și numeroase alte mașini și aparate electrice.

★ ★

In minele din R. P. Polonă au fost create condițiuni cît mai bune de muncă prin folosirea tehnicii celei mai înaintate. Iată în clișeu trei tineri de la minele de fier „Dzbow" folosind cu îndemînare un aparat special de măsurat.

★ ★

Un nou produs sintetic

Noile fibre sintetice „Prelana" produse de fabrica de mătase artificială „Friedrich Engels" din Premnitz (R. D. Germană) sînt integral sintetice, produse pe baza fibrelor de poliacrilnitril. „Prelana" seamănă foarte mult cu lîna naturală merinos; are elasticitatea lînii, nu se șifonează, țesăturile confecționate din „Prelana" menținîndu-și perfect forma inițială. Datorită acestor calități, „Prelana" se deosebește radical de celelalte fibre sintetice ca celofibra, perlonul ș.a.

Un mare avantaj îl prezintă și capacitatea foarte redusă de absorbție a umezelii (sub 2%). Astfel, produsele textile din „Prelana" se usucă mult mai repede decît cele de lînă sau celofibră. Un alt avantaj pe care-l prezintă „Prelana" față de alte fibre textile este și rezistența la lumină, la influența vremii și a microbilor. Nici chiar la temperaturi mai ridicate și pînă la o concentrare medie, acizii minerali nu sînt dăunători fibrelor de „Prelana".

În baza proprietăților ei excepționale, „Prelana" poate fi folosită oriunde sînt necesare calități ca durabilitatea, menținerea formei, menținerea căldurii, precum și rezistența la acizi și lumină. Astfel, fibrele de „Prelana" se pretează foarte bine la amestecul cu celofibră, la tricotaje, la stofe pentru costume și paltoane. De altfel, fibrele de „Prelana" pot fi întrebuințate cu succes și la confecționarea diferitelor produse textile: perdele, pînză de cort, pînze pentru bărci, draperii, materiale pentru umbrele, haine de ploaie, capote pentru automobile, plase pescărești, țesături pentru filtrat etc.

Picătură cu picătură

— Tovarășe Dorobanțu... — a răsunat cu deosebită gravitate vocea lui Clenciu. Și, pe neașteptate, trăsăturile feții i s-au înăsprit. Aceste semne vădeau un lucru sigur: că el, glumețul tovarăș de muncă și prieten al lui Dorobanțu, a dispărut. Că în locul său, în mica încăpere care adăpostește biroul secției, a apărut responsabilul brigăzii de tineret cu care, cel puțin în chestiunile serioase, nu-i de glumit.

Discutau pentru a nu știu cita oară o problemă care-i frămînta pe membrii secției de bunuri de larg consum. Mai cu seamă în rîndurile tinerilor brigadieri problema era viu disputată: Se pot, sau nu se pot face economii, avîndu-se în vedere „specificul" producției?

Unul dintre cei care erau de părere că problema economiilor ocolește secția era Dorobanțu. Prieten bun cu Clenciu, el își avea totuși în această direcție părerile sale proprii, pe care și le apăra cu hotărîre, „cu o dîrzenie demnă de o cauză mai bună" — precum obișnuia să-l înțepe Clenciu. Pe el, discuțiile cu inginerul Vlad Mihai, șeful secției, îl convinseseră. Dar una e să fii convins și alta e să știi să convingi pe alții.

Iar pentru a convinge pe ceilalți membri ai brigăzii, trebuia în primul rînd să știe să-și convingă propriul prieten, pe bunul dar îndărătnicul tovarăș Dorobanțu Constantin.

— Să ne adresăm faptelor, tovarășe Dorobanțu — continuă Clenciu. Cuvintele sale împrumutaseră nu numai argumentele dar parcă și intonația vocii inginerului Vlad. Să luăm, de pildă, turnătoria... Brigada lui Moise Ernest a reușit să reducă adausurile la prelucrare cu...

— Cu nu știu cît la sută, — îl întrerupse, înfierbîntat, Dorobanțu. Nu pricepi însă că la noi în brigadă asta-i cu neputință? Noi asamblăm piese prelucrate de turnători, tîmplari, strungari. Cît primim, atîta dăm înapoi... Nu rebutăm... Dăm lucru de calitate. De unde economii? Poate doar, dacă dintr-un schelet de tocătoare de nutreț ai să reușești tu să faci două!... — încheie el oarecum ironic.

Clenciu tăcu. Își dădu seama că de acum înainte argumentul hotărîtor va fi cel al faptelor.

De la un timp, brigada se ocupa de asamblarea pieselor unor unelte trebuincioase gospodăriilor agricole: tocătoare de nutreț, batoze manuale de porumb etc. Ca de obicei, după ce-și însușea tehnica asamblării unui anumit produs, munca brigăzii se desfășura ca un mecanism bine pus la punct. În urma unor mici inovații inițiate de Clenciu, trasarea scheleților și îndoirea bridelor dura acum aproape de 5 ori mai puțin decît înainte.

Planul era îndeplinit cu aproape 280 la sută.

Ideea a pornit dintr-o simplă întîmplare, care, în alte împrejurări, ar fi trecut poate neobservată. Clenciu își aruncă privirea asupra unei batoze de porumb. I se păru că ceva nu e în regulă și încercă să demonteze o piuliță. Bine strînsă, piulița rezista. Ceru cheia lui Mihai Petre. Mihai ridică din umeri:

— „Crezi că pe cîmp se găsesc întotdeauna chei la îndemînă?..." Lui Clenciu, vorbele lui Mihai îi aduseră aminte de taică-său, Nicolae. Și parcă îl văzu înaintea sa pe bătrîn străduindu-se zadarnic să slăbească piulița și făcîndu-i mustrător semn cu degetul.

— Ei, băiete, la taică-tu nu te mai gîndești... Și nici la cel pe care l-ai lăsat prin Balaciu...

Această întîmplare făcu să încolțească o idee în mintea responsabilului brigăzii. Ca de obicei, se duse și discută cu inginerul Vlad. — Ce-ar fi dacă în locul piuliței obișnuite am pune o piuliță fluture? — îl întrebă el. Se poate desface ușor doar cu mîna. Și apoi, se poate turna chiar aici, la noi. Cred că o să facem și ceva economii...

Astfel s-a spulberat „opoziția" în brigadă. Inițiativa lui Clenciu se dovedise a fi rodnică. Cele aproape 6000 de piulițe fluture cu care au fost înlocuite cele obișnuite aduse dinafara întreprinderii, au oferit nu numai avantaje la montare și demontare. Diferența de cost dintre cele două feluri de piulițe a făcut posibilă realizarea unor economii lunare de circa 400 de lei. În brigadă, ghiața fusese spartă...

Demonstrația practică a responsabilului brigăzii a avut ca prim rezultat faptul că tovarășii săi de muncă au început a privi cu alți ochi așa zisele „lucruri mărunte". Îl vedeai deseori trecînd prin atelier după unelte, aplecîndu-se și ridicînd ori de cîte ori vedeau cîte ceva aruncat, așa, la voia întîmplării; lui Clenciu însă nu-i spunea nimeni nimic.

...Luna septembrie începu — la uzinele „Vasile Roaită" din Capitală — ca de obicei, cu o ședință de producție. După ce inginerul Vlad analiză munca din luna trecută, vru să ia cuvîntul Clenciu. Dorobanțu i-o luă însă înainte. Se ridică stînjenit și începu să vorbească:

— Eu propun, tovarăși, să deschidem contul de economii al brigăzii... Vorbea rar și apăsat, ca și cum ar fi dorit să sublinieze că el, Dorobanțu Constantin, nu este căpățînos, ci doar greu de convins. Dar dacă l-au convins faptele, lui nu-i este rușine să-și recunoască greșeala. El, personal, își ia angajamentul în fața brigăzii să predea turnătoriei 100 kg. fier vechi, pînă atunci aruncat prin unghere.

Și, rînd pe rînd, au luat cuvîntul ceilalți membri ai brigăzii de tineret. Mihai Petre, de la bun început adept al ideii că și în atelierul lor se pot realiza economii, și-a propus să colecteze și să predea 20 kg. de sîrmă care lor nu le era de nici un folos, dar care putea fi întrebuințată în alte secții. Stan Alexandru, cel mai nou sosit în brigadă, aruncînd o privire de gospodar prin secție, a socotit că el va putea strînge 200 kg. de fontă. Puțin cîte puțin, „mărunțișurile" altădată disprețuite au făcut ca suma înscrisă în contul de economii al brigăzii să crească: însumează, pentru început, suma de 1400 lei.

...Responsabilul brigăzii are deseori prilejul să asculte aprecieri critice asupra muncii brigăzii pe care o conduce. De ce am ascunde-o? Nu prea-i face plăcere să afle de la alții că munca de gospodărire internă a atelierului nu prea merge pe roate, că tocătoarele de nutreț nu dau întotdeauna randamentul cerut („vezi bine tovarășe Clenciu, că asta e din cauza reglării nesatisfăcătoare a cuțitelor !..."), că săpăligile nu-s bine ascuțite... Însă chiar dacă pe moment se simte ispitit să arunce vina asupra „condițiilor obiective" („ce să-i faci, tovarășe, dacă pietrele de polizor nu ascut bine?..."), cum ajunge la „ai săi" le trage o muștruluială zdravănă, transformă „condițiile obiective" în păcate ale brigăzii și trece cu ajutorul inginerului la aplicarea unor măsuri care să îndrepte lucrurile.

Există însă unele momente, ce-i drept rare, cînd ascultă observațiile cu capul plecat, stînd smirnă și neîndrăznind să crîcnească nici măcar dacă are dreptate. Și asta nu de frică, ci din respect. Aceasta se întîmplă în vizitele lunare pe care le face la Balaciu-Urziceni, acasă, cînd dă raport de activitate „bătrînului". Nu de mult, a avut ocazia să asculte și unele cuvinte de laudă, ce-i drept cam zgîrcite, dar totuși de laudă... Venise frate-său, Eugen, membru al întovărășirii din comună. Adusese de acasă o batoză manuală de porumb, cumpărată de la cooperativă. „Bătrînul" a luat-o în mîini, a sucit-o, a răsucit-o, și a grăit aprobator către fiul său, „orășeanul": — „Vezi, e mare lucru ca atunci cînd faci o unealtă să te mai gîndești și la cel care trebuie s-o mînuiască". Și a slăbit cu satisfacție o piuliță fluture. „Orășeanul" s-a simțit atunci obligat să-l lămurească în așa fel, încît să știe că această grijă nu este de loc întîmplătoare: — Vezi matale, tată, și asta se cheamă... cum s-ar spune... aliantă...

I. A. DUNAREANU

Pentru 1000 hantri anual de fiecare tractor

Posibilități nefolosite pe deplin

Chemarea șefului de brigadă Vasile Voichiță, Erou al Muncii Socialiste, de a realiza cu fiecare tractor K.D. 35 cel puțin 1000 hantri anual, a constituit un puternic stimulent în activitatea tinerilor tractoriști din regiunea Ploești.

Răspunzînd acestei chemări, tinerii mecanizatori de la S.M.T. Gîrbovi, raionul Urziceni, au acordat o mare atenție aplicării metodelor înaintate, organizîndu-și cu multă pricepere activitatea în cadrul brigăzilor.

Prețioasa inițiativă a lui Vasile Voichiță a fost extinsă cu ajutorul organizației de partid și U.T.M. din S.M.T. Gîrbovi la majoritatea brigăzilor de tractoriști, care au dobîndit frumoase realizări în campania de recoltare a păioaselor, dezmiriștit și treieriș, precum și la executarea arăturilor adînci.

Tractoriștii Constantin Gheorghe și Bucheanu Constantin din brigada a IX-a, Oancea Luca din brigada a XI-a și alții au realizat în campania de recoltare și treieriș cîte o normă și jumătate peste plan în fiecare zi. Rezultate asemănătoare au obținut la dezmiriștit și la arăturile adînci și celelalte brigăzi de tractoriști. Obținerea acestor succese de către tinerii tractoriști se datorește în primul rînd aplicării metodei graficului orar la dezmiriștit și la arăturile adînci. Pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor, în timpul dezmiriștitului, tractoriștii din brigada a IX-a au folosit cupluri de cîte două pluguri cu 5 brazde, la fiecare tractor.

Ingrijindu-și bine tractoarele, membrii brigăzii a IX-a au reușit să lucreze fără întrerupere în tot timpul campaniei de vară. Ingrijirea și alimentarea tractoarelor s-a făcut sub supravegherea și îndrumarea șefului de brigadă Stana Marin.

Odată pe săptămînă la fiecare tractor se execută întreținerea generală, iar zilnic, la ora prînzului, se execută gresajul, revizuirea și strîngerea șuruburilor slăbite, precum și înlocuirea fiarelor de plug. Ca tractoarele să funcționeze fără întrerupere, membrii brigăzilor se îngrijesc ca motorina să ajungă în rezervor fără nici un fel de corpuri străine, filtrată prin sitele metalice, fixate la pîlnii.

Sînt cazuri cînd unele piese mărunte se defectează chiar în timp ce tractorul se află în brazdă. Imediat șeful de brigadă, împreună cu tractoristul respectiv, execută reparația înlocuind piesa uzată cu alta de rezervă, aflată la vagon. Analiza făcută muncii desfășurate de tractoriști în cele două campanii a dovedit că ei au realizat succese importante în special în campania de întreținerea culturilor și recoltatul păioaselor. Tinerii mecanizatori de la S.M.T. Gîrbovi, terminînd încă de la 25 august campania de treieriș, lucrează acum la arături pentru însămînțările de toamnă. Tinerii tractoriști Dinu Tudor, Gheorghe Necula și Gheorghe Stelian din brigada a XI-a, ca și tinerii din brigada a IX-a cu care se află în întrecere, au folosit tractoarele noaptea la dezmiriștit, iar ziua la treierat. Stabilind acest sistem de muncă bine organizat, numai în campania de recoltat și treierat brigada a XI-a, condusă de utemistul Nițu Constantin, a realizat 1.672,83 hantri cu cele 4 tractoare K.D. 35, ceea ce înseamnă cîte 418,20 hantri de fiecare tractor. Ei și-au depășit cu mult norma pe tractor cît și pe brigadă.

Inițiativa tractoristului Voichiță Vasile a dat posibilitatea ca mulți tractoriști din S.M.T. Gîrbovi să realizeze de la începutul anului și pînă în prezent aproape 80 la sută din cei 1.000 hantri prevăzuți în angajamentul fiecărui tractorist. Printre aceștia se află și tractoristul utemist Constantin Gheorghe, care numai la arături adînci pentru însămînțările de toamnă a realizat 243 hantri. El este fruntaș pe stațiune, cu o depășire a planului de 203 la sută. Intrecerea tinerilor mecanizatori pentru realizarea a 1000 hantri cu fiecare tractor a făcut ca S.M.T. Gîrbovi să fie printre stațiunile fruntașe din regiunea Ploești.

In S.M.T. Gîrbovi există încă posibilități mult mai mari care nu sînt pe deplin folosite. La executarea arăturilor adînci pentru însămînțările de toamnă la întovărășirile agricole din Valea Măcrișului și Grindu, tractoriștii din brigăzile a IX-a și a XI-a nu folosesc pe deplin capacitatea tractoarelor K.D. 35. Tinerii tractoriști nu-și dau seama că atunci cînd se hotărăște ca la arăturile adînci să folosească plugurile „Ile Fintinile" la care să atașeze și cea de-a 4-a trupiță. Ei sînt împiedicați încă de „lipsa de șuruburi". Cu toate că șeful de brigadă Stana Marin, Nițu Constantin și alții au mers în mai multe rînduri la stațiune după șuruburi, inginerul mecanic Mărghidan Nicolae și mecanicii de sector n-au dat nici o atenție acestei inițiative. De asemenea, inginerul mecanic nu se deplasează la brigăzi să vadă starea tractoarelor, să constate dacă capacitatea de lucru a lor este folosită din plin de către tractoriști. Aceleași deziderate a dovedit conducerea stațiunii.

O slabă legătură cu brigăzile de cîmp o are și comitetul organizației de bază U.T.M. Secretarul U.T.M., Dinulescu Grigore, n-a mai fost văzut la brigăzi de la începutul campaniei de primăvară. De aceea, el nu cunoaște în mod concret rezultatele muncii tractoriștilor și nici condițiile de muncă și de viață ale lor. Fără îndoială că în lupta lor pentru realizarea a 1.000 de hantri cu fiecare tractor, tractoriștii de la S.M.T. Gîrbovi obțineau rezultate mult mai mari dacă ar fi simțit și ajutorul organizației de bază U.T.M. Trebuie spus că nici instructorul raional Blăgău Gheorghe n-a acordat un sprijin serios organizației de bază U.T.M.

Ne aflăm în pragul campaniei însămînțărilor de toamnă. Executarea acestor lucrări în condițiuni optime cere ca conducerea S.M.T. Gîrbovi, precum și organizația de bază U.T.M. să se preocupe mai mult de buna organizare a muncii mecanizatorilor, de intensificarea întrecerii socialiste și de aplicarea celor mai bune metode, pentru ca parcul de mașini și tractoare să realizeze un volum cît mai mare de lucrări. Inițiativa Eroului Muncii Socialiste Vasile Voichiță trebuie extinsă la fiecare brigadă de tractoriști din S.M.T. Gîrbovi. Mecanizatorii de aici trebuie ajutați mai mult pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor prin folosirea cuplajelor, prin adăugarea celei de a 4-a trupițe la plugul cu 3 brazde. Dacă se va lupta cu perseverență pentru înlăturarea lipsurilor manifestate, tinerii mecanizatori din S.M.T. Gîrbovi vor reuși ca pînă la sfîrșitul anului să realizeze cu fiecare tractor K. D. 35 cel puțin 1000 hantri.

N. PUIU
I. TRIFAN

FRUNTAȘUL CLASEI

O dimineață obișnuită în Școala medie nr. 17 băieți din București. Colindăm coridoarele. Liniște peste tot. Ne oprim la parter la clasa a X-a B.

După puțin timp, primii elevi intră în clasă. Intr-un grup, un elev povestește cu multă înflăcărare despre filmul „Prietenul meu Fabian". Cineva vine și întreabă însă ceva despre o problemă nelămurită la chimie. Povestitorul, elevul Papaianu Niculae, se întoarce și e gata să-i explice și acestuia problema nelămurită.

Dar iată că profesorul a intrat și lecția începe. Papaianu Niculae ascultă cu atenție expunerea. Din cînd în cînd se apleacă și notează ideile principale. Numai văzînd caietul lui de notițe îți dai seama de seriozitatea cu care urmărește lecțiile. Notițele lui sînt sistematizate, complecte, îl ajută mult la pregătirea individuală, despre care merită să vorbim puțin.

Programul lui zilnic e constituit pe baza unei metode simple de organizare a timpului liber: pe primul plan pregătirea lecțiilor, apoi diferite acțiuni de completare a cunoștințelor generale. Printre acestea, acțiunea preferată este colaborarea la „Gazeta Matematică și Fizică".

Dar Papaianu Niculae nu se preocupă numai de studiile lui, ci dă ajutor și altor colegi ai săi. Anul trecut, cînd un coleg, Ceaușu Gheorghe, a absentat de la cursuri, el l-a ajutat să-și completeze cunoștințele, să-i ajungă din urmă pe ceilalți.

Papaianu Niculae e și un bun sportiv: activează la o societate sportivă, joacă baschet în echipa clasei, etc. Principalul e cu lectura particulară, vizionarea spectacolelor, sportul nu-i îngreunează învățătura, ci dimpotrivă îl ajută să se dezvolte.

Rezultatele muncii sale perseverente n-au întîrziat să se arate. La sfîrșitul anului școlar trecut, elevul Papaianu Niculae a obținut diploma de merit. Anul acesta, muncește cu aceeași hotărîre pentru a fi cît mai bine pregătit pentru facultatea unde vrea să meargă: chimia industrială. Primele note au fost trecute în dreptul numelui lui Papaianu Niculae. Și primele note au fost numai note de cinci.

Iată de ce îl consider un bun exemplu. Elevi ca el mai sînt în clasa a X-a B. Cu ei, colectivul nostru se mîndrește; ei fac cinste școlii, profesorilor și lor înșile.

POPA ADRIAN
secretarul org. de bază U.T.M.
Școala medie nr. 17
București

Vești bune

Biblioteca raională din Buhuși este vizitată de un număr mare de oameni ai muncii dornici să citească cărți de literatură, cărți tehnice, broșuri etc.

În urma muncii de popularizare a cărților prin diferite metode ca: invitații, afișe cît și prin cele 9 vitrine cu cărți, numărul cititorilor a crescut față de anul trecut cu 12.396.

De curînd biblioteca a fost înzestrată cu încă 13.600 volume. Colectivul de muncă al bibliotecii acordă o mare atenție și concursului „Iubiți cartea", care a atras un număr mare de cititori spre bibliotecă.

Printre cei înscriși să participe la concurs sînt și tovarășii: Fișer Carol, Plăcintă Georgeta, Haisu Jana, Ionescu C. și mulți alții.

Corespondent
PINTILIE VIRGINICA

La cooperativa „Unitatea" din Sighet sînt antrenați în întrecerea socialistă în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al cooperativelor meșteșugărești peste 280 tovarăși.

Utemiștii din această cooperativă muncesc cu multă însuflețire, obținînd realizări frumoase în munca lor.

Astfel, planul pe cele două decade a fost realizat în proporție de 118 la sută.

De asemenea s-au făcut acumulări socialiste peste plan în valoare de 113.000 lei.

Corespondent
MESZAROȘ IOSIF

RECENZIE

Mesaj către tînăra generație de cuceritori ai științei*)

Citești uneori o carte pe care n-o mai poți lăsa din mînă, parcurgînd pagină după pagină pe nerăsuflate. Cînd ai terminat de citit, o închizi binișor, te gîndești liniștit la cele citite, la eroii care fac acum parte integrantă din viața ta ca niște prieteni și apoi, bineînțeles, nu uiți s-o recomanzi cu căldură și altora. Așa și se întîmplă după ce citești romanul scriitorului sovietic V. Kaverin — „Carte deschisă", apărut nu de mult în Editura Cartea Rusă.

Romanul este închinat tinerei generații a cărei viață poartă pecetea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Kaverin oglindește în cartea sa drumul acelor tineri sovietici care la îndemnul Partidului Comunist au pornit să cucerească știința.

Tania Vlasenkova, eroina principală a cărții, își povestește viața. Scrisă la persoana întîia, cartea are caracterul unei confesiuni, al unei scrisori deschise către tineret, adresîndu-se mai ales celor care vor să devină medici, care vor închina viața salvării oamenilor.

Tania Vlasenkova nu avea încă 10 ani cînd a trebuit să lupte cu somnul și foamea în birtul Almazov unde spăla vasele, visînd la școală, la cărți de povești, la o haină mai călduroasă. Printr-o întîmplare, ea nimerește în familia Lvov, familie modestă, cultă, în care domnea o atmosferă umanistă, democrată, în care erau prețuite din plin tradițiile culturii ruse înaintate. Aci a început de fapt formarea trăsăturilor de bază ale caracterului Taniei. Membrii familiei Lvov: Pavel Petrovici, doctorul care consulta gratuit săracii și care, în fundul de provincie unde trăia, căuta neobosit mijloace noi de salvare a oamenilor, Andrei și Mitea, cei doi fii ai Agniei Petrovna, elevi silitori, deștepți, talentați, o înconjoară pe Tania cu multă căldură și simpatie. Treptat, fata pătrunde în viața acestei familii participînd din plin la bucuriile și necazurile ei. Autorul redă cu multă finețe mentalitatea și limbajul copiilor, dînd cititorului impresia că vede ca pe o pînză de cinematograf niște copii precoci care fac tot soiul de experiențe pentru cunoașterea nu știu căror fenomene ascunse. Pe măsură ce copiii cresc, trăsăturile de caracter manifestate încă din copilărie se accentuează. Această evoluție gradată este urmărită îndeaproape de autor:

— Tu știi ce înseamnă principiu?... o întreabă Andrei Lvov pe Tania.

— Nu.

— Dar ce este un microb știi?

— Nici asta.

— Păi vezi!

Dar neștiutoarea Tania venită din lumea întunecată a sărăciei și ignoranței trece în curînd peste aceste „neajunsuri" cu ajutorul unchiului Pavel, al școlii, al lui Andrei, devenind o fată deșteaptă și iscoditoare.

După Revoluția din Octombrie se deschid cu adevărat pentru Tania porțile către școală, către o viață mai bună. Pe măsură ce trec anii, sub influența organizației de Comsomol a școlii, Tania se maturizează, orizontul problemelor care o frămîntă se lărgește. Ea începe să știe ce înseamnă să ai un scop în viață și vrea să „săvîrșească mărețul, dar nu ceva vag, ci un lucru concret"... Se hotărăște să se facă medic.

Anilor de studenție și apoi activității ei de medic, Kaverin le dă în carte o amploare deosebită. Celor cărora burghezia le rezerva înainte mizeria, socialismul le-a creat condiții optime să devină medici, ingineri și artiști. In ciuda unor lipsuri inerente, acești tineri plini de entuziasm pornesc la cucerirea științei, dărîmînd toate stavilele din cale.

In cea de a doua parte a cărții, autorul ne introduce în atmosfera vieții studențești din acea perioadă. Tania studiază medicina și lucrează la o catedră de microbiologie, domeniu căruia i se consacră. In munca la catedră ea întîmpină multe greutăți, iar insucceselor le pune capăt numai printr-o muncă perseverentă. „In orice caz n-aveam decît o singură ieșire — spune Tania — să muncesc. Munceam căutînd să izgonesc din sufletul meu îndoielile care mă chinuiau ca un vis istovitor ce se repeta mereu". O muncă neobosită duce Tania și la Anzerschi-Posad, unde este trimisă să stîrpească epidemia de difterie. Și la țară, împreună cu Andrei, Tania muncește zi și noapte. Ei nu au de luptat numai cu boala, ci și cu ignoranța unor oameni, cu dușmănia culacilor. Dar și acolo, ca și în colhozul în care își face practica, Tania găsește timp pentru știință. Ea este convinsă că experiența pe care o capătă un medic la țară este de neprețuit.

Procesul de formare a Taniei ca savant este urmărit îndeaproape de autor: toate perioadele prin care trece Tania pregătesc nașterea tipului de savant nou, comunist, pătruns de faptul că, sub lentilele microscopului, știința și viața nu trebuie să se despartă. Iată deci justificarea luptei pe care o duce doctorul Vlasenkova împotriva opiniilor savantului Kramov, pentru a lega activitatea Institutului de microbiologie de munca practică, de rezolvarea unor probleme importante pentru societatea sovietică. Doctorul Vlasenkova, împreună cu întreg colectivul ei, descoperă un preparat numit crustozin care are mari proprietăți curative. Mai tîrziu, împreună cu Lena Bîstrova, Tania lucrează asupra mucegaiului, făcînd zeci de experiențe, pentru ca la un moment dat, cînd se pune problema salvării vieții unui copil, injectîndu-l cu preparatul la care lucrau cele două prietene, fetița să fie salvată. Nici cele două doctorițe nu-și dau seama la început de însemnătatea descoperirii pe care au făcut-o. Totul pare normal și obișnuit. Altfel nici nu se putea; doar menirea fiecărui doctor este nu numai să știe să aline durerile, dar să și descopere noi posibilități de vindecare a bolilor ale căror cauze au rămas un timp necunoscute.

Tania este un om înaintat a cărui personalitate complexă este redată în roman cu multă sensibilitate. Pline de farmec sînt episoadele închinate iubirii dintre Tania și Andrei. Tania îl cunoaște pe Andrei din copilărie, viața ei este legată prin mii de fire de acesta. Dar atunci cînd tînărul medic îi destăinuiește dragostea, Tania pare pentru un moment descumpănită. Oare îl iubește ea pe Andrei și altfel decît își iubea prietenul din copilărie, prietenul alături de care își făurise visuri pentru mai tîrziu? Tania caută să se verifice, și-și dă seama cît de mult îl iubește pe Andrei, numai atunci cînd are impresia că acesta renunță la dragostea ei. Om curat și cinstit, ea nu vrea pentru nimic în lume să-l mintă pe Andrei. Iată de ce se gîndește de o mie de ori, se frămîntă îndelung, înainte de a-i spune lui Andrei că-l iubește. Căsnicia lor este fericită, ei au în viață un scop comun, se respectă unul pe altul, comunitatea sufletească dintre ei îi apropie și mai mult unul de altul. Zilnic, Tania abia așteaptă să-l vadă pe Andrei, să-i povestească bucuriile și necazurile din munca ei. „Ne vedeam puțin, totuși aceasta era adevărata viață de familie, constînd din griji zilnice, de loc obositoare, pe care le aveam unul pentru altul și amîndoi pentru Pavlik. (copilul lor — N. R.). Aveam sentimentul comun că nu ne-am cîștigat fericirea pe degeaba și acest sentiment viu al conștiinței fericirii noastre ne lumina viața de familie". Soțul ei muncește mult ca doctor epidemiolog, fiind plecat adesea în cele mai îndepărtate regiuni ale Uniunii Sovietice pentru prevenirea a tot soiul de epidemii. Băiatul care cîndva asfixia gîndacii pentru a constata dacă au sau nu inimă, puștiul contrariat pentru faptul că o fată de 8-9 ani nu știe ceea ce este un microb și un principiu, este astăzi medicul avîntat care muncește fără răgaz pe frontul sănătății.

Andrei și Tania fac parte din acea generație de revoluționari care reprezintă cu cinste intelectualitatea sovietică. Autorul ni-l înfățișează pe Andrei ca pe o fire hotărîtă, gîndind cu multă seriozitate asupra acțiunilor ce le întreprinde, plin de exigență față de sine.

Cartea lui Kaverin este un adevărat poem închinat muncii eroice a savanților sovietici, slujitori devotați ai medicinei, ai poporului lor. Unul din eroii cărții, bătrînul savant microbiolog Zaozerski, profesorul Taniei, [illegible] Mecinikov, este un neobosit cercetător, strîns legat de popor prin concepțiile și idealurile sale. El privește cu încredere tineretul care se ridică și-l sprijină cu căldură pentru desfășurarea unei activități științifice bogate, neuitînd să le atragă însă atenția studenților săi că știința cere sacrificii și că insuccesele temporare nu trebuie să-i dezorienteze pe savanți. In contrast cu Zaozerski apare Kramov, tipul savantului meschin care se culcă pe laurii succeselor trecute frînînd apoi dezvoltarea științei. Împreună cu colaboratorii săi, Kramov creează acel curent „înfăptuit" kramovist care se bucură totuși o vreme de multă autoritate în rîndurile oamenilor de știință. El bagatelizează progresul științei sovietice, nu dă posibilitate tinerilor să desfășoare o muncă științifică, considerînd — în spatele unor opinii formulate cu abilitate — că procesul tineretului asupra științei este de neclintit. Pentru această categorie de „savanți" practica constituie ceva înjositor pentru știință. [illegible] măsurile de represiune pe care le ia Kramov împotriva Taniei care îndrăznise [illegible] probleme ce se puneau în fața industriei sovietice.

In procesul de formare atît a Taniei cît și a lui Andrei a avut o mare influență încă din copilărie doctorul Pavel Petrovici, fratele Agniei Petrovna. Unchiul Pavel, un bătrînel suferind dar care a prins puteri și a întinerit parcă odată cu poporul ridicat de revoluție, și-a închinat toată viața alinării durerii oamenilor, îngrijirii și salvării celui mai de preț lucru — viața. Unchiul Pavel le vorbea copiilor cu multă înflăcărare despre tradiția științei medicale ruse, despre necesitatea dezvoltării ei. Se poate spune că bătrînul doctor este acela care i-a însuflețit pe Andrei, Tania și Mitea să se consacre medicinei. El a fost pentru ei o pildă pe care, în mod firesc, fiecare a vrut s-o urmeze. „Trebuie să căutăm să explicăm faptele reale, dar surprinzătoare în aparență, ca fiind o consecință a altor fapte de mult cunoscute. Să spulberăm credința în pretinsul lor caracter supranatural. Să înlăturăm aparența lor miraculoasă. Noile fenomene cu adevărat minunate, în fața cărora pălesc minunile aparente..." Aceasta i-a fost profesiunea de credință pînă la sfîrșitul vieții, despre asta a vrut să-i scrie lui Lenin, așa i-a învățat pe Tania și pe Andrei.

Ajungînd la sfîrșitul cărții, cititorul înțelege că această victorie nu este decît un pas în drumul Taniei, că ea nu se va opri aici, va obține noi și noi cuceriri pentru poporul ei iubit. Drumul de pînă acum al Taniei este cea mai bună garanție pentru aceasta. Termini de citit acest mesaj către tineret cu o mare satisfacție, dar și cu anume părere de rău. Ai vrea să mai afli noi și noi lucruri despre acești oameni minunați. După ce citești o astfel de carte, te simți mai puternic, mai hotărît să iei viața pieptiș, să te dedici — potrivit înclinațiilor proprii — marei cauze a fericirii oamenilor. Aceasta înseamnă că opera iubitului scriitor al tineretului sovietic V. Kaverin și-a atins pe deplin ținta.

S. LUPU

*) *V. Kaverin: „Carte deschisă" — roman — Editura Cartea Rusă.*

O expoziție a tineretului

Expoziția — de curînd deschisă — a radio-amatorilor din Lugoj cuprinde o serie de lucrări tehnice originale, executate de către cercurile organizate de A.V.S.A.P.

Printre cei care au expus sînt și Mircea Balatescu și Zeno Balatescu care au executat un osciloscop cu ajutorul căruia se poate constata felul curentului electric. Tovarășii Baloghi și Vincze au expus machetele a două mașini de bobinat.

Cercul A.V.S.A.P. de la întreprinderea „Industria textilă lugojană" a expus numeroase aparate radio-tehnice și planșe executate de tînărul radio-amator Petru Mioc. Mai putem găsi aici și un redresor executat de pionierul Paul Szkladanyi.

De asemenea, expoziția mai cuprinde și un număr mare de amplificatoare, receptoare și aparate pentru verificarea lămpilor de radio.

Expoziția oglindește creșterea numerică a membrilor cercurilor de radio-amatori cît și interesul pe care aceștia îl dovedesc, prin participarea efectivă la munca cercurilor.

Vizitatorii expoziției cercetează cu interes aparatele expuse.

Corespondent
L. DUNAREANU

Scrisori din Hunedoara (III)

Predilecție și pasiune

Unui prieten care, din motive mărunte, nu și-a urmat în viață chemarea pe care a simțit-o de mic spre o meserie frumoasă.

Dragă prietene,

Am mai întîlnit oameni care ți se aseamănă și care ca și tine urmează acum fără dragoste și emoție drumul apucat. Am întîlnit însă și foarte mulți care, înzestrați fiind cu o voință mai puternică, se simt acum fericiți și muncesc cu pasiune, pășind pe drumul spre care s-au simțit întotdeauna chemați.

Intr-o seară, inginerul Kicăroșie Stelian din Hunedoara mi-a povestit niște lucruri pe care țin să le știi și tu. Îl rugasem să-mi vorbească despre împrejurările prin care și-a ales această preocupare în viață.

Anilor copilăriei, anilor care i-au dăruit încăpățînare și fierbințeală, anilor care au dat la o parte perdeaua unei ferestre închise, așezată undeva sus, pe niște închipuite culmi, fereastră îndărătul căreia a zărit imaginea copleșitor de frumoasă a ceea ce ar putea să fie, anilor acestia le păstrează încă o amintire fierbinte și, nu se știe de ce, dar crîmpeie din fiorii romantismului acestor ani mai stăruie să-i stăpînească tinerețea. De ce nu se poate reține și de cîte ori povestește despre el amintește neapărat că pentru ce face azi a avut de mic predilecție?

Unuia îi place să deseneze, altuia să pună cap la cap cuvinte frumoase, altul abia așteaptă să vină seara să se plimbe, altuia îi place să șurubărească. Lui de mic i-a plăcut să șurubărească.

Îl trimisese taică-su în tîrg la Dorohoi să dea examen la liceu. Toți credeau că sosise timpul să părăsească jocurile de copil și să se apuce de învățătură. I-a dat taică-su și bani.

— Na, ca să ai de mîncare!

S-a dus la Dorohoi și a dat examen. A reușit. Asta l-a bucurat pe taică-su. Numai că s-a tot mirat privindu-i obrajii supți și cearcănele negre. N-a aflat nici un răspuns. Tîrziu, cînd a dat peste geamantanul lui plin cu jucării s-a dumirit și s-a mîniat. Erau în lada aceea un trenuleț cu cheie, mașinării și erau și niște fire, beculețe și baterii. S-a mîniat și-a vrut să-l bată (ca să-i iasă din cap prostiile). De unde avea el să știe că feciorul din banii aceia își cumpărase o hrană mult mai prețioasă? Își hrănise o pasiune care îl încolțise de pe atunci pentru toată viața. El nu înțelesese că soarta preocupărilor și viselor lui Stelian fusese pecetluită și, încăpățînat cum era, n-ar fi avut nimeni puterea să-l facă să nu mai privească pe fereastra dincolo de care se zărise inginer.

A continuat să șurubărească. Încruntat și plin de sudoare a ciocănit, a montat, și-a construit scări și ghiare de pisică, funii cu care trebuia neapărat să ajungă acolo sus pe culme și să intre pe fereastra aceea.

A ajuns. Ce bine că nu l-a speriat chipul mînios al tatii, ce bine că nici atunci, nici în anii de liceu, nici în facultate și mai ales acuma, da, mai ales acuma, nu și-a trădat pasiunea. Cu cîtă siguranță și mîndrie își trăiește astăzi zilele tinereții inginerie!

De multe ori n-are timp să ia aminte la toate cîte i se întîmplă, dar observă că viața lui de astăzi nu se mai scurge singură, el nu mai este numai al lui, ci dacă vreți, al acestei termocentrale la care lucrează, al Hunedoarei, și, fără îndoială că acum este cu adevărat al țării întregi.

Trăiește așa cum trăiesc aici mii de oameni. A intrat în mijlocul lor și nimic nu-l mai desparte de oameni. Este inginer de schimb la noua termocentrală din Hunedoara. Lucrează cu oameni, cu tablouri de comandă, cu mașini.

Nu e mult decînd au început să alerge prin cabluri primii kilowați ai noii centrale termo-electrice. Pentru kilowații aceștia s-au zbătut cu toții. Și zilele acelea l-au făcut să creadă că nu este singura „victimă" a unei pasiuni fierbinți, că nu este singurul care a visat în Hunedoara o asemenea termocentrală electrică.

Este unul, Novac Ion. Fusese strungar. Ce l-o fi făcut să vină la termocentrală, în zilele primelor încercări și să lucreze zi și noapte? Instalațiile de automatizare nu erau încă puse complect la punct. Multe din operații se conduceau manual deocamdată. Pentru asta alerga Novac, roșu de fierbințeală și scăldat în sudori de la o manetă la alta, de sus în jos, de la tablou la vîrful cazanului. Rostea numai jumătăți de cuvinte (de fapt nimeni n-avea atunci timp să rostească tirade). Îl întreba mereu din ochi și din gesturi pe Kicăroșie dacă „merge". Dar cine nu alerga atunci? Pe scările înguste metalice, aproape verticale, ale centralei alergau necontenit oameni, de parcă centrala ar fi fost un vapor prins de furtună pe scările și pe puntea căruia aleargă cu îndemînare matrozi încercați și inimoși. Chipul sever al maistrului tablotar Catora Aurel, al șefului de tură Andronache Ion și al tuturor acelora care așteptaseră acele clipe erau îndreptate atunci spre cazanul încins.

Plecau acasă în zori sfîrșiți de oboseală dar cu cea mai deplină mulțumire.

Într-una din zile, aburul a năvălit pe conducte, a ajuns la turbină și i-a dat putere. Șuerînd ușor și din ce în ce mai ascuțit, rotorul generatorului a început să se învîrtească o tură, două ture, o sută, mii.

S-au aprins în centrală becuri. Pe tablourile de comandă au început să licărească beculețe de semnalizare roșii, albastre, verzi...

În clipele acelea, Simtion Constantin, un tînăr destul de voinic, om trecut prin botezul atîtor șantiere, cu fața osoasă și severă, a zărit cum licăreau beculețele și s-a pierdut în fața lor ca un copil. Ochii au început să-i strălucească, iar fața i-a rămas împietrită într-un zîmbet nefiresc. Și-a mișcat mîna greoaie și a mîngîiat cu degetele sticla roșie a semnalizatorului.

— Ce faci Simtioane?

S-a simțit rușinat.

— Ce să fac, îl șterg de praf!

Apoi a plecat. S-a dus pe la direcțiune și pe unde a mai crezut el și a cerut să rămînă la termocentrală.

— Ce dacă sînt constructor? Vreau să rămîn la termocentrală. Aici am lucrat atîta vreme, am săpat la fundații, am pus cărămizi, am montat mașini și tablouri și acum cînd e gata să plec în altă parte? Dar de ce? Cum să fiu smuls de aici? Nu vă gîndiți că mă doare?

Se bătea cu pumnul în piept și i se umeziseră ochii.

A rămas aici la centrala pe care o îndrăgise.

★

De ce oare nicăieri și niciodată nu poate Kicăroșie să nu se gîndească la centrala aceasta? Și anii în care a încolțit în el pasiunea au aici un cui al lui Pepelea, pentru că ori cînd, în orice clipă, se simte prezența lor.

Cîteodată, se duce pe dealul Chizidului să se plimbe, să simtă aerul proaspăt din preajma pădurii, să calce pe iarba fragedă și neînnegrită de fum.

Se culcă pe iarbă și se lasă furat de farmecul pajiștilor verzi. Respiră rar. Se liniștește și uită.

Deodată însă îi răsare în față orașul încărcat, greu, întins, cu mult fum și cu multe ziduri roșii. Și atunci, fără să vrea începe să caute printre siluetele furnalelor, ale uzinelor, ale orașului. Caută febril și nu se liniștește decît atunci cînd descoperă zidurile termocentralei. În ochii lui, ele încep să crească și iată-l iar în fața turbinei, printre conducte, printre oameni, pe scările cazanelor. Mintea începe să-i lucreze, să rezolve probleme mici și mari, să descopere noutăți.

S-a dus odată să se plimbe cu un grup de prieteni, tovarăși de muncă. Au rîs, au vorbit despre fete și despre vreme. Dar a trebuit în cele din urmă să discute și despre termocentrală. Altfel întîlnirea lor n-ar fi avut nici un farmec, s-ar fi despărțit nemulțumiți. Atunci, au rezolvat o problemă căreia nu știuseră să-i dea de capăt multe zile în șir. Debitul conductei de apă era nesatisfăcător din pricina ultimului filtru. Unuia dintre ei i-a venit o idee:

— Ce ar fi să luăm o analiză a apei din conductă înainte de intrarea ei în filtru și după ieșire. Și dacă rezultatele analizei ne dovedesc aceeași componență chimică a apei și înainte și după intrarea ei în ultimul filtru putem să-l ocolim, pentru că filtrul acesta, după cîte se poate vedea nu ne face servicii decît în cazuri speciale.

Au cumpănit cu toții, au judecat și au căzut de acord să încerce. Chiar atunci s-au întors în centrală și au lucrat pînă dimineața. Acum debitul conductei satisface necesitățile.

Acestea sînt orele lui de odihnă.

★

...Și visează mereu. Odată visa să aibă un geamantan plin cu jucării la care să șurubărească. Apoi s-a visat inginer, a visat pe urmă, cînd lucra la o centrală mică să lucreze ca inginer la o centrală electrică cu turbină, la o termocentrală ca aceasta.

Unul cîte unul visele i s-au împlinit. La început mai greu. A venit o vreme cînd ca să-și împlinească visele a trebuit doar să vrea. Iată, lucrează acum la termocentrala pe care o visa acum cîțiva ani. S-a obișnuit cu ea, rezolvă probleme zilnice, primește și dă telefoane, conduce, în zilele în care e de serviciu, această inimă uriașă din care, prin sute de artere, sînt împinse pulsații electrice de o forță uriașă. Termocentrala trăiește pentru că ei, cei care-i dau viață, trăiesc pentru ea fiecare clipă. Aceasta și-a dorit-o Kicăroșie întotdeauna. Pentru ca s-o poată face și-a hrănit de mic chemarea spre fire, becuri și beculețe.

Ce bine că nu l-a înspăimîntat chipul furios al tatii! De n-ar fi ajuns inginer termoelectric ar fi suferit, i-ar fi sîngerat pînă la moarte o rană deschisă și nevindecată.

Spuneam că visează mereu. Da. Visează acum cu toții. Deocamdată Kicăroșie Stelian visează la o termocentrală cu mai multe turbine. Mai precis, visează la anii cînd termocentrala din Hunedoara, în raport cu necesitățile, se va dezvolta, va crește. Nu s-ar putea spune că nu visează și la o termocentrală atomică.

Visele lui, ale tovarășilor lui de muncă se vor împlini fără îndoială. Se vor împlini pentru că ei vor asta, pentru că trăim anii cînd visele se pot împlini.

M. CARANFIL

Numai într-un singur colț al sălii turbinei se poate vedea un număr atît de mare de instalații. Intreaga centrală termoelectrică din Hunedoara este un complex ingenios de instalații la montarea cărora și-au adus contribuția și eroii reportajului nostru.

În preajma deschiderii noului an de învățămînt politic U. T. M. în raionul Cislău

Sîntem pregătiți

Anul acesta, comitetul organizației noastre de bază a privit cu mai multă seriozitate pregătirea deschiderii anului de învățămînt politic U.T.M. În această privință noi am ținut seama de criticile aspre dar juste făcute membrilor comitetului de către utemiștii din organizația noastră în adunarea generală în care s-a analizat felul cum s-a desfășurat învățămîntul politic anul trecut. Pentru superficialitatea cu care se pregătea pentru lecții utemista Circeica Ciubică — propagandista cercului politic pentru începători — n-a mai primit această sarcină. Munca de propagandist a fost încredințată anul acesta utemiștilor Ana Andrei și Constantin Popescu. Prin întreaga lor activitate acești tovarăși au dovedit interes pentru studiu, preocupare pentru a-și cunoaște și a-i ajuta pe tinerii din sat în îmbogățirea cunoștințelor. În timpul verii, tinerii au avut ocazia să asculte recenzia romanului „Bărăgan" prezentată de tovarășul Constantin Popescu. Pregătirea temeinică a acestei recenzii a stîrnit interesul tinerilor.

Seriozitatea cu care privesc utemiștii și tinerii pregătirea lor politică s-a manifestat și în numărul mare de tineri care au solicitat anul acesta să fie înscriși la diverse forme de învățămînt. Dacă anul trecut s-au înscris doar 23 de utemiști și tineri, acum numărul lor a ajuns la 45. Acest fapt se datorește muncii politice desfășurate în timpul verii de membrii comitetului organizației noastre de bază și de cei doi propagandiști. La baza muncii noastre au stat discuțiile stăruitoare cu fiecare tînăr în parte. Dragostea pentru citit le-a fost stimulată prin prezentarea a două recenzii în cadrul concursului pentru citirea literaturii „Iubiți cartea". Din cei 23 de tineri înscriși pînă acum la acest concurs, 14 sînt din rîndul viitorilor cursanți ai cercurilor politice pentru începători și ai cursului seral, forme care vor funcționa în acest an în sat la noi.

Nu de mult cei doi propagandiști s-au întors în sat de la cursurile de instruire a propagandiștilor. În adunarea generală în care au fost confirmați cursanții celor două forme de învățămînt politic, propagandiștii le-au povestit tinerilor despre problemele învățate la cursuri, despre faptul că anul acesta cursanții vor avea posibilitatea să studieze problemele cele mai actuale ale politicii partidului nostru, să înțeleagă mai bine diversele evenimente internaționale.

În primele bănci se afla și Ana Nedelcu. Pe fața ei se putea citi neliniștea. Anul trecut, Ana a fost cursantă a cercului politic pentru începători, dar aceasta numai cu numele. A „participat" la cîteva lecții ale cercului fără să vină pregătită. Cu toate acestea, a cerut să fie înscrisă anul acesta la cursul seral. Am căutat noi s-o lămurim că nu e pregătită pentru a urma o formă superioară de învățămînt politic, dar n-am reușit. Iat-o, acum se frămîntă.

— Tovarăși, cer cuvîntul... M-am gîndit mult la ceea ce mi-ați spus voi acum cîtva timp. Aveți dreptate — spuse Ana. Înscrieți-mă, vă rog, la cercul de începători. Dar să nu credeți că am renunțat la cursul seral. Anul viitor tot o să-l urmez.

Tot în adunarea generală au mai cerut să fie înscriși la cercul politic și tinerii Gheorghe Vlad și Gheorghe Crăciun care nu se hotărîseră pînă atunci la ce formă să se înscrie.

Pentru că pînă la deschiderea noului an de învățămînt politic de organizație nu mai e mult timp, de comun acord cu cursanții am stabilit ziua de vineri, ca zi în care își vor desfășura activitatea atît cercul politic pentru începători cît și cursul seral.

Noi ne-am preocupat și de pregătirea celorlalte condiții de desfășurare a muncii cercurilor. Sălile unde se vor ține cercurile sînt bine amenajate, rechizitele au început deja să fie procurate iar biblioteca căminului cultural va asigura cursanților materialul bibliografic. Acum putem spune că în organizația noastră de bază sînt pregătite toate condițiile pentru deschiderea în bune condițiuni a noului an de învățămînt politic.

ROMULUS CAROLIN
secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. din satul Aninoasa, raionul Cislău

Rezultatele unei munci politice intense

Organizația de bază U.T.M. din comuna Colți cuprinde utemiști care locuiesc la distanță de 4-5 kilometri de centrul comunei. Trebuia să se discute individual cu toți cei 54 de membri pentru încadrarea lor în diverse forme de învățămînt politic. La cercurile politice trebuiau atrași și neutemiști. Și cu aceștia era necesar să se discute. Membrii comitetului organizației de bază U.T.M. au fost ajutați de organizația de partid. S-a hotărît să fie antrenați în această muncă agitatorii utemiști.

Primii cu care s-a discutat și care s-au înscris la formele de învățămînt au fost cei 12 agitatori. Apoi împărțiți pe echipe, împreună cu membrii comitetului și propagandiștii, au mers și au vorbit cu restul utemiștilor și tinerilor.

Iată-l pe agitatorul Dumitru Romanescu și Nicolae Pîrvu discutînd cu utemistul Vasile Toma:

„Zici că-ți va fi greu să studiezi. Dar munca noastră să studiezi e greu? În orice muncă la început întîmpini dificultăți. Tu Vasile, ești un om cu voință și aceasta se cere în primul rînd. Și apoi n-ai să fii singur. Tovarășul Ion Mihăilă, propagandistul cercului politic pentru începători, te va învăța cum să studiezi".

Și cei trei utemiști au discutat multe lucruri legate de problemele ce vor fi studiate anul acesta în cerc, de sarcinile tinerilor din sat.

— Treceți-mă la cercul de începători. Mă voi strădui să-l urmez — spuse la urmă Vasile Toma.

Agitatorii reușiseră să-l convingă. Și astfel, rînd pe rînd, s-a stat de vorbă cu mulți utemiști și tineri. La cele două forme de învățămînt politic — cercul politic pentru începători și cursul seral — s-au înscris 44 de utemiști și tineri care au fost confirmați în adunarea generală din ziua de 8 septembrie.

Dar munca dusă de membrii comitetului, de propagandiștii și agitatorii utemiști, s-a mai concretizat și prin cele 38 de abonamente făcute de tineri la „Scînteia tineretului". Propagandiștii — care-și cunosc bine cursanții — au fost instruiți, s-au stabilit ziua și locul unde vor funcționa cercurile. Ultimele pregătiri sînt în curs de desfășurare. Utemiștii și tinerii din comuna Colți, înscriși la formele de învățămînt politic, așteaptă acum cu nerăbdare ziua în care vor începe să învețe în mod sistematic.

Lipsă de răspundere

Este știut că dacă se pornește de la început temeinic la o treabă, dacă totul se pregătește în cele mai mici amănunte, atunci rezultatele vor fi bune.

Dar acest lucru nu l-au înțeles membrii Comitetului organizației de bază U.T.M. din comuna Pîrscovu de Jos.

Cu multe săptămîni în urmă, tovarășul Ion Avram — secretarul acestei organizații de bază — a fost instruit la comitetul raional în vederea deschiderii noului an de învățămînt politic U.T.M. Sîntem în luna septembrie și în comuna Pîrscovu de Jos a fost recrutat doar propagandistul cercului politic pentru începători. Și cu aceasta comitetul și-a declinat orice răspundere.

El n-a ținut seama de criticile făcute de membrii organizației în adunarea generală în care s-a analizat felul în care s-a desfășurat anul trecut învățămîntul politic în comună. Dacă cursurile cercului politic pentru începători s-au desfășurat la un nivel scăzut, dacă participarea a fost slabă și pregătirea cursanților nesatisfăcătoare, aceasta, au arătat utemiștii, se datorește lipsei de răspundere de care au dat dovadă membrii comitetului organizației de bază U.T.M. Se impunea deci ca în acest an comitetul să ia măsuri. Acest lucru însă nu s-a întîmplat.

În această privință poartă răspunderea și Comitetul raional U.T.M.-Cislău care, cunoscînd felul defectuos în care a decurs învățămîntul politic anul trecut în comuna Pîrscovu de Jos, nu a sprijinit și îndrumat îndeaproape comitetul acestei organizații.

A fi propagandist e o sarcină de mare răspundere, care necesită o permanentă preocupare pentru îmbogățirea cunoștințelor proprii, o cunoaștere temeinică a fiecărui cursant în parte, o grijă deosebită pentru felul în care studiază membrii cercului. Atunci cînd a confirmat-o ca propagandistă a cercului politic pentru începători pe tovarășa Posmagiu Ecaterina, biroul comitetului raional s-a gîndit la răspunderea pe care o implică această sarcină? Se pare că nu. Cu toate că membrii biroului raional cunosc că tovarășa Ecaterina Posmagiu îndeplinește și alte sarcini ca: instructor nesalariat al comitetului raional, instructor superior de pionieri, membră în comitetul organizației de bază, n-au luat nici o măsură pentru a-i crea condiții favorabile unei preocupări temeinice pentru cercul politic.

Pînă la 15 octombrie cînd se vor deschide cercurile și cursurile politice la sate, a mai rămas puțin timp. Iată de ce trebuie organizat de urgență învățămîntul politic al utemiștilor din organizația de bază din această comună, iar comitetul organizației de bază trebuie făcut răspunzător de nepăsarea de care a dat dovadă în pregătirea condițiilor pentru deschiderea anului de învățămînt politic.

ELENA AMARIEI

Pescuirea acestor sturioni de o dimensiune apreciabilă a adus fără îndoială multă satisfacție pescarilor din deltă.

În fotografie: la rampa oficiului de valorificare a peștelui din Tulcea se descarcă sturioni aduși de la I.P.S. Sf. Gheorghe.

Directorul oficiului de valorificare a peștelui, Cojocaru Ioanca, împreună cu laboranta Stamate Anica apreciază calitatea peștelui din acest transport. (Foto: AGERPRES).

Decorarea compozitorului Dimitrie Cuclin

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. a fost conferit Ordinul Muncii clasa I compozitorului Dimitrie Cuclin, pentru merite deosebite în domeniul creației muzicale.

Deschiderea stagiunii Filarmonicii de Stat a Regiunii Autonome Maghiare

Miercuri seara a avut loc la Palatul Cultural din Tg. Mureș concertul de deschidere a stagiunii Filarmonicii de Stat a Regiunii Autonome Maghiare. În program au figurat: Uvertura festivă de N. Buicliu, Concertul pentru orgă nr. 2 de Iosif Rheinberg, solist Cosma Matyas, Dansurile din Galanta de Zoltan Kodaly și Simfonia fantastică de H. Berlioz, în primă audiție la Tg. Mureș.

Concertul, dirijat de Szekely Endre s-a bucurat de succes. (Agerpres)

INFORMAȚII

Zilele acestea s-a întors în Capitală venind de la Roma, delegația romînă la cel de a 10-lea Congres internațional al istoricilor.

Delegația a fost alcătuită din tovarășii: acad. prof. P. Constantinescu-Iași, conducătorul delegației, acad. prof. C. Daicoviciu, acad. prof. D. Prodan, prof. univ. Gh. Ștefan, membru corespondent al Academiei R.P.R. și prof. univ. L. Banyai (Agerpres)

Însemnări de la o consfătuire

Am luat parte deunăzi la o consfătuire a cadrelor didactice din raionul Adjud. Mulțimea învățătorilor și a profesorilor, atmosfera de însuflețire în care se desfășurau lucrările consfătuirii m-au făcut să-mi răscolesc unele amintiri din copilărie. Parcă mă văd prin anul 1939 pășind pentru prima oară pe porțile școlii. Atunci, erau la școala din tîrgul meu vreo 5—6 învățători. Acum sînt 29, aproape de cinci ori mai mulți. La școala din tîrgul Adjudului, în anii puterii populare s-au mai adăugat încă cîteva săli noi de clasă, o sală de gimnastică și un internat. Tot de aici, unde am învățat eu, pentru prima oară slovele abecedarului, a dispărut „Sfîntul Nicolae", pe care l-am simțit și pe propria mea piele.

În tot raionul Adjud își desfășoară azi activitatea 436 învățători. Gîndește-te cititorule: într-un raion cu 24 de comune, 436 învățători și profesori. În medie sînt astăzi cam 18 pedagogi într-o comună cu cîteva sate. La Corbasca, o comună de la marginea raionului, erau înainte de anul 1944 numai doi învățători. De aceea jumătate din numărul total al copiilor de vîrstă școlară rămîneau în fiecare an nescolarizați. Acum, în comună sînt 15 cadre didactice, iar în afara școlii nu a mai rămas nici un copil trecut de 7 ani. Despre așa ceva nu se putea vorbi înainte, cînd erau tari și mari în țara noastră fabricantul și moșierul, primarul, jandarmul și perceptorul. Cifrele le socotesc mult mai grăitoare decît pagini întregi de hîrtie scrisă. Iată-le: în anul 1944 funcționau în raionul Adjud — și astea ca vai de ele — 68 unități școlare cu cîte unul sau doi învățători. Acum sînt 94 unități școlare numai de ciclul întîi cu 312 învățători, în afară de cele din ciclul doi, o școală medie de 10 ani și o școală de tractoriști cu profesorii respectivi.

★

Un om înalt, cu vocea gravă de bariton, prezenta raportul în consfătuire. Asta s-a întîmplat în prima zi a lucrărilor. Raportul vorbea despre rezultatele și învățămintele anului școlar 1954—1955. Tot în raport se mai arăta cum trebuie muncit în noul an școlar pentru a înarma pe elevi cu cunoștințe și deprinderi practice, pentru întărirea educației lor patriotice. Din cînd în cînd raportorul, el însuși învățător și fost director de școală, își ridica ochii și cuprindea cu privirea lui pe toți pedagogii adunați la consfătuire. Spre el erau ațintite privirile celor din sală, pentru că era vorba în raport despre munca lor, despre străduințele depuse în fiece zi pentru educarea unei generații noi, de vrednici constructori ai unei vieți fericite. Raportul prezentat de șeful secțiunii raionale de învățămînt cuprindea cifre și fapte, oameni și realizări, lipsuri și sfaturi pentru viitor.

Anul școlar 1954—1955 a fost închis cu un număr de 34 copii neșcolarizați față de 266 cîți au rămas din anul anterior. Înseamnă că în multe comune, învingînd greutățile, cadrele didactice au lămurit atît de bine părinții, încît toți copiii de vîrstă școlară s-au înscris și au frecventat cursurile. În condiții optime s-a desfășurat anul de învățămînt în numeroase comune ale raionului printre care Sascut-Tîrg, Sascut-Sat, Căiuți și altele, unde au fost obținute rezultate foarte bune la frecvență, însușirea lecțiilor și calitatea predării lor.

Ca și în toate domeniile de activitate, și în școli a rodit ajutorul și experiența sovietică. Tratatele de pedagogie, experiența cadrelor didactice fruntașe din țara noastră care au aplicat învățămintele școlii sovietice au fost chezășia succeselor obținute de o mare parte din învățătorii și profesorii din raionul Adjud.

Nici lipsurile n-au fost însă trecute cu vederea în consfătuirea despre care scriu. S-a arătat, de pildă, că unele cadre didactice ca Prunoiu M., Manole Margareta, Dobre Constantin și alții, care n-au studiat în suficientă măsură individualitatea fiecărui copil pentru a-l putea ajuta la timp, au avut elevi cu o slabă pregătire.

La discuțiile care au urmat referatelor, s-au înscris la cuvînt învățători cu ani îndelungați de experiență pedagogică, oameni cu tîmplele argintate, dar cu inimile încă tinere, ca și unii cu numai cîțiva ani de muncă în învățămînt. A luat cuvîntul și o fată tare tînără, cred că n-a împlinit încă 20 de ani, micuță de statură. Tudor Margareta o cheamă. Este fiica lăcătușului de revizie Tudor Mărgărit de la C.F.R. Focșani și a absolvit în acest an școala pedagogică de învățătoare. În locul străzilor asfaltate, a cinematografelor și a parcului din orașul natal, Margareta își începe activitatea de pedagog într-un sat dintre dealurile Neguleștilor din raionul Adjud, unde este multă nevoie de sprijinul ei. Din fundul sălii, unde stătea, Margareta a început să povestească noilor ei tovarăși de muncă că a absolvit în acest an școala pedagogică, sporind numărul celor care fac educație tinerei generații. A arătat că e plină de pasiune și dragoste pentru profesiunea aleasă, că greutățile nu o vor speria și că va lupta pentru a le învinge.

Aproape toți cei care s-au înscris la discuții și-au împărtășit din propria experiență, au arătat cum tot mai mult se străduiesc să întărească caracterul practic și aplicativ al cunoștințelor teoretice ale elevilor, prezentînd acestora lecții vii, plastice, bine fundamentate din punct de vedere științific și ideologic. Și acum parcă mai simt interesul cu care noi, cei prezenți la consfătuire, am ascultat cuvîntul domol al bătrînului învățător Mazilu Constantin. Omul acela cu părul încărunțit de ani, datorită căruia zeci și zeci de elevi au ajuns oameni cu rosturi în viață, buni muncitori, a vorbit despre felul cum își pregătește și aplică în practică planurile de recapitulare și sintetizare a materiei. Cu toată căldura sa de părinte a vorbit învățătorul Mazilu despre școala cea nouă din satul Șișcani, un sătuc mic de pe malul Siretului. Locuitorii satului, învățătorii, pionierii și școlarii au muncit pe întrecute pe șantierul școlii din Șișcani, luînd parte cu toată dragostea la construirea celor două săli de clasă, a sălii de gimnastică și a camerei pentru material didactic.

★

Consfătuirea cadrelor didactice din raionul Adjud a fost o trecere în revistă a succeselor obținute în educarea omului nou, un minunat prilej de scoatere la lumină și răspîndire a experienței pedagogice înaintate, de descoperire și combatere a lipsurilor ce mai dăinuie încă în procesul de învățămînt.

A început un nou an școlar, un nou an de muncă, străduințe și eforturi. Parcă o văd pe învățătoarea utemistă Tudor Margareta la catedră predînd elevilor prima ei lecție. Pare emoționată. Așa este prima dată. Vor trece însă zilele și învățătoarea, înconjurată cu dragoste de elevii ei, va uita timiditatea primei lecții predate în școala satului de pe dealurile Neguleștilor. În timpul de odihnă sau cînd elevii vor sta aplecați asupra caietelor pentru a-și face lecțiile, tînăra învățătoare se va gîndi la rolul ei însemnat de educator al tinerei generații. Înconjurată de stima și respectul oamenilor din sat pentru contribuția ce o aduce la opera luminoasă de construire a orînduirii noastre noi, socialiste, învățătoarea va simți satisfacția pe care ți-o dă totdeauna o muncă conștiincios îndeplinită.

Corespondent
TEODOR WOLFF

Lucrările celei de a 7-a Conferințe naționale de tuberculoză

La 22 septembrie au început în sala Teatrului C.C.S. lucrările celei de a 7-a Conferințe naționale de tuberculoză.

Acest important eveniment din viața medicală a țării noastre a reunit aproximativ 500 de oameni de știință — academicieni, profesori universitari, cercetători, precum și medici și personal sanitar mediu.

La conferință participă totodată oameni de știință străini din: R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R.P. Chineză, R.P.D. Coreeană, Franța, R.D. Germană, Marea Britanie, R.P. Mongolă, R.P. Polonă, U.R.S.S.

Participanții la conferință au vizitat cu interes expoziția: „Lupta antituberculoasă în R.P.R.", deschisă în holul teatrului.

În prezidiul conferinței au luat loc: acad. prof. dr. C. I. Parhon, dr. Voinea Marinescu, Stelian Moraru, ing. Șt. Bălan, acad. prof. dr. M. Nasta, acad. prof. dr. Șt. Milcu, acad. prof. dr. N. Hortolomei, acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, acad. V. Mirza, dr. Al. Bulla, general maior dr. M. Dumitrescu și alții.

Cuvîntul de deschidere a conferinței a fost rostit de acad. prof. dr. M. Nasta, președintele Societății Științelor Medicale, directorul Institutului de Ftiziologie, care a spus printre altele:

Astăzi, la a 7-a Conferință pe care o ținem, în al 11-lea an de la data eliberării patriei noastre, putem anunța că mortalitatea prin turberculoză nu mai reprezintă decît 30 la sută din ceea ce mai era încă în 1948.

Fără îndoială că acest succes se datorește marilor progrese ale științelor medicale în condițiile de înflorire create de regimul democrat popular.

După ce a adus un călduros omagiu figurilor marilor înaintași ai medicinei romînești, acad. M. Nasta a salutat prezența la conferință a oamenilor de știință de peste hotare.

Ședința de deschidere a conferinței a fost prezidată de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., care a rostit o scurtă cuvîntare.

Vorbitorul a spus printre altele: Nu pot să-mi stăpînesc emoția și bucuria atunci cînd la această conferință, numai la 11 ani de la eliberarea patriei noastre, am marea fericire de a vedea sute de medici tineri, cercetători și practicieni, urmași ai înaintașilor științei romînești, care luptă pentru sănătatea și fericirea poporului.

Tinerilor luptători pe tărîmul ocrotirii sănătății din patria mea, vouă celor entuziaști și devotați poporului — cărora vă aparține viitorul — vă adresez în numele Academiei R.P.R. și al meu personal un cald salut și vă urez succes pe drumul spinos al științei.

Dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătății, a adus conferinței salutul Ministerului Sănătății și al muncitorilor sanitari din țara noastră.

Au rostit apoi scurte cuvîntări de salut conducătorii delegațiilor oamenilor de știință de peste hotare.

Intrîndu-se în ordinea de zi a conferinței, acad. prof. dr. M. Nasta a prezentat problema: „Prevenirea și lichidarea cavernei ca factor important în profilaxia și epidemiologia tuberculozei".

În continuare a fost prezentat raportul nr. 1: „Prevenirea și lichidarea cavernei prin diagnostic și tratament precoce: rolul chimio și colapso-terapiei", de prof. dr. M. Popper, medic emerit al R.P.R. și conf. univ. dr. A. Brill.

În ședința de după amiază au fost expuse comunicări pe marginea raportului nr. 1: „Diagnosticul precoce al cavernei tuberculoase prin microradiofotografie" de doctorii M. Marinov, Gh. Bungețeanu, M. Lupșa, E. Popescu-Baran, D. Bernștein și C. Bănescu, „Depistarea precoce a tuberculozei pulmonare prin controlul periodic al leziunilor pulmonare minime", de doctorii I. Clepper și S. Zibalis, „Rolul pleureziilor în apariția cavernelor", de doctorii E. Klein și F. Gîrda, „Tratamentul tuberculozei bronhopulmonare cu antibiotice administrate pe cale bronșică", de prof. dr. M. Popper și dr. S. Davidsohn, „Tratamentul tuberculozei bronșice și pulmonare prin metoda endobronșică" de doctorii N. Rădulescu și M. Negrea, „Rezultatele tardive ale tratamentului complex în caverna tuberculoasă", de prof. dr. Z. Barbu și dr. E. Barbu, „Rezultatele imediate și tardive ale tratamentului tuberculozei pulmonare cu antibiotice" de doctorii I. Clepper, Z. Zelicovici și D. Butnaru, „Caverna plină după tratamentul cu antibiotice", de doctorii Z. Zelicovici, E. Esrig și R. Rodna.

În cursul primei zile a lucrărilor, dr. Carol Virșik, ftiziolog șef al Slovaciei, a prezentat comunicarea „Importanța epidemiologică a cavernei tuberculoase, prevenirea ei și concepțiile contemporane asupra tratamentului"; din partea delegației R. P. Chineze au fost prezentate comunicările: „Analiza clinică a 513 cazuri de tuberculoză pulmonară tratată prin pneumotorax artificial", de dr. Țai Iu-șen, dr. Li Șu-șen și dr. Ten Mei-ling și „Observații asupra a 130 de cazuri de tuberculoză tratată prin pneumo-peritoneu și chimioterapie" de dr. Kuo Te-lang; prof. dr. D. D. Aseev, director adjunct științific al Institutului regional de tuberculoză din Moscova, a expus comunicarea: „Contribuții la problema tratamentului complex al bolnavilor de tuberculoză pulmonară cavitară", dr. Paul Steinbruck (R.D. Germană) a făcut comunicarea intitulată: „Caverna tuberculoasă".

Lucrările conferinței continuă.

★

Membrii delegațiilor medicale străine care participă la cea de a 7-a conferință națională de tuberculoză care se desfășoară în Capitală au fost primiți joi seara de către tov. M. Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Seara, participanții la lucrările Conferinței au asistat în Sala Teatrului C.C.S. la un spectacol oferit de Ansamblul de cîntece și dansuri al C.F.R.

(Agerpres)

Interesante descoperiri arheologice în Dobrogea

Ținutul Dobrogei are un vechi și bogat trecut istoric. În întreaga regiune se găsesc numeroase monumente istorice cum sînt cetățile Histria, Adamclisi, Enisala, Ulmetum, Karsium sau Ibida. Aceste vechi monumente sînt cercetate de expediții conduse de arheologi cunoscuți care complectează cu noi amănunte istoria patriei noastre.

În comuna Cernavodă, expediția condusă de prof. univ. Dumitru Berciu a descoperit o veche așezare din perioada neolitică. Aici au fost găsite topoare de silex șlefuit și diverse obiecte de ceramică.

La săpăturile făcute la Capidava, expediția condusă de prof. univ. Grigore Florescu a descoperit așezări prefeudale din secolele IX-XI, de unde au dezgropat monete bizantine și obiecte de ceramică. În orașul Constanța au fost dezgropate de curînd mai multe obiecte de origină romană printre care o urnă cinerară și un interesant mozaic. Un mare șantier arheologic se află la cetatea Histria, condus de acad. prof. Emil Condurachi.

Obiectele găsite de arheologi îmbogățesc colecțiile Muzeului național de antichități din București și ale Muzeului regional din Constanța. (Agerpres)

Cînd comitetul U. T. M. subapreciază munca culturală de masă

Oamenii muncii din țara noastră au primit cu legitimă mîndrie vestea succesului repurtat de muncitorii, inginerii și tehnicienii Uzinelor „Mao Țze-dun" din Capitală — construirea primelor autobuse romînești.

Evident că în realizarea acestui însemnat succes, o parte însemnată de contribuție și-a dat-o tineretul uzinei, căruia, pe zi ce trece, i se cer cunoștințe tehnice temeinice, o pregătire profesională tot mai ridicată, nivel cultural cît mai bogat pentru a merge în pas cu aplicarea tehnicii înaintate în producție.

E firesc deci să te aștepți ca sutele de tineri dintr-o uzină cu realizările și de proporțiile Uzinelor „Mao Țze-dun" să trăiască o bogată viață culturală.

Lucrurile însă nu stau așa. Și pentru că situația muncii culturale în rîndurile tineretului uzinei este mai mult decît nesatisfăcătoare, se pune întrebarea: de ce?...

Dar să luăm lucrurile în ordinea lor.

La fel ca în numeroase alte întreprinderi din țara noastră, vestea organizării celui de al IV-lea Concurs pe țară a cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor, a stîrnit interes și în rîndul muncitorilor Uzinelor „Mao Țze-dun", mai ales în rîndul tineretului. Urmarea a fost că și aici s-a constituit comisia de organizare a concursului, mulți tovarăși au venit cu numeroase propuneri prețioase, s-a și întocmit un plan de acțiune — care prevede de altfel multe lucruri frumoase — dar... aproape totul s-a oprit aici.

Din sumedenia acțiunilor concrete, folositoare, prevăzute în plan, se realizează doar pregătirea corului care cuprinde 80 persoane, a echipei de dansuri formată din 12 perechi și... atît. Echipa de teatru care cîndva își avea și ea o activitate rodnică — aceasta și ca rezultat al sprijinului dat de unii tovarăși din colectivul Teatrului Municipal — acum și-a cam încetat pregătirile pe motiv că a început stagiunea teatrală și tovarășii care-i ajutau mai înainte nu mai pot veni cu regularitate s-o îndrume. Brigada artistică de agitație — care poate aduce un aport direct, însemnat, în răspîndirea experienței fruntașilor și în lichidarea lipsurilor existente — și-a încetat și ea activitatea. Încolo, din tot planul de pregătire pentru cel de al IV-lea concurs, nu s-a mai realizat nimic. Ca dovadă a „seriozității" și „atenției" ce se acordă problemelor celui de-al IV-lea Concurs, ar mai trebui menționat faptul că tovarășii desemnați a face parte din comisia de concurs „n-au reușit" să se adune niciodată de la constituirea comisiei ca să discute ce au de făcut.

Să trecem mai departe... Cu cîteva luni în urmă C.C. al U.T.M. a inițiat Concursul permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea", care a și cuprins de-acum mii și mii de tineri din toate colțurile țării, dornici să soarbă din cărți cît mai multe învățăminte. Și la „Mao Țze-dun" s-a făcut „ceva" în legătură cu concursul. Dar, dacă ceea ce s-a făcut e sau nu cît de cît suficient, ne putem da seama din următoarea situație: s-a constituit comisia pentru concurs, s-au multiplicat 2—300 de cereri tip pentru participanți și s-au înscris pînă acum... 14 tineri participanți la concurs. Atît. Deci și în domeniul muncii de răspîndire a cărții — tezaur al culturii și științei umane — în rîndul tineretului, cam asta e tot ce s-a realizat aici. Ba nu. Ar mai trebui spus că există o bibliotecă în afara incintei uzinei într-un local necorespunzător care stă mai mult închisă, că s-au organizat în unele secții biblioteci mobile dotate fiecare cu 150—200 de cărți, care stau nefolosite.

S-ar mai putea da și alte asemenea exemple, dar ne oprim aici.

Față de această situație, se pune întrebarea, la fel de firească: ce face comitetul organizației U.T.M.?

Răspunsul pe care l-a dat tovarășul Paraschiv — secretarul comitetului — a fost simplu: „e drept tovarășe, avem lipsuri. Da! Avem lipsuri mari în activitatea culturală... O să luăm măsuri. Dar să vezi de ce-i așa. Uite, avem treburi pînă peste cap: sarcinile de plan în producție, apoi acum preschimbarea documentelor de U.T.M.... Și unde mai pui că n-avem cadre, n-avem oameni tovarășe! Am avut probleme mai grele, mai avem încă și cred că dacă terminăm cu ele, ne apucăm serios și de treburile culturale..."

După tovarășul Paraschiv s-ar părea că munca culturală de masă nu are nici în clin nici în mînecă cu problemele producției, că n-ar face parte integrantă din complexul de mijloace și metode cu care se realizează educația comunistă a tineretului. Or, nu putem fi de acord cu asemenea teorie, cu atît mai mult cu cît practica muncii și rezultatele obținute în nenumărate alte fabrici dovedesc contrariul. Ar fi însă nejust să spunem că singurul vinovat pentru situația proastă existentă în domeniul muncii culturale de masă în rîndul tineretului uzinei, ar fi numai tovarășul Paraschiv. Vinovat se face întregul comitet al organizației U.T.M. a uzinei. Vinovat se face, mai ales tovarășul Vîlceanu, responsabil cu problemele culturale în comitetul U.T.M., care se complace în situația de „figurant" în diverse comisii, neducînd la capăt, așa cum trebuie, nici una din sarcini. O parte din vină revine și tovarășilor din comitetul de întreprindere despre care se poate spune că se împacă cu această situație nesatisfăcătoare a muncii culturale. S-ar cuveni ca și direcțiunea uzinei să înțeleagă că activitatea culturală nu are menirea de a stînjeni producția, ci dimpotrivă, constituie un ajutor direct în mobilizarea masei muncitorilor la realizarea sarcinilor de plan. Ca atare, ar trebui să găsească soluția de a da ajutor comitetului de întreprindere să organizeze, dacă nu un club al uzinei, cel puțin un colț roșu corespunzător.

Dar în primul rînd comitetul organizației U.T.M. trebuie să înțeleagă că-i revine principala răspundere pentru lipsurile grave existente în munca culturală de masă în rîndul tineretului. De aceea, e necesar să se pună capăt cu hotărîre subaprecierii acestui însemnat mijloc de educație comunistă a tineretului. Să înțeleagă că activitatea culturală va ajuta efectiv tinerilor să-și rezolve cu succes sarcinile ce le revin în producție. Dar mai ales să țină seamă de cerințele tinerilor. Tinerii sînt dornici să li se creeze posibilități de a-și petrece timpul liber în mod plăcut și folositor.

Pentru aceasta, la Uzinele „Mao Țze-dun" există și forțe, există și posibilități. Ce le lipsește însă tovarășilor din comitetul organizației U.T.M.? Le lipsește entuziasmul în muncă, cu atît mai necesar lor care au sarcina de răspundere de a face educație sutelor de tineri din uzină. Ei pot și trebuie să dea dovadă de mai multă perseverență, de mai mult simț de răspundere, de mai multă inițiativă — mai ales de inițiativă!

Cine-i împiedică, de pildă, să inițieze acțiuni culturale, artistice, distractive, care plac tineretului, care sînt cerute de tineri? Oare tinerii n-ar fi dornici să meargă în excursii, să vizioneze în colectiv spectacole de teatru și cinematograf, să audieze concerte, să viziteze expoziții și muzee din Capitală? Oare n-ar dori să participe la discuții pline de învățăminte despre cărțile noi apărute, să se întîlnească și să discute cu scriitorii, să asculte recenzii etc? Cred tovarășii din comitetul U.T.M. că numai o sută de tineri din uzină sînt dornici să-și manifeste talentul și aptitudinile în cadrul formațiunilor artistice? Sau socotesc ei că se poate numi colaborare atunci cînd nu respectă angajamentele ce și le iau de a sprijini acțiunile cultural — artistice inițiate de comitetul de întreprindere?

Tovarășul Paraschiv se plîngea că lipsesc cadrele. Dar dacă facem o socoteală cîți tovarăși sînt în comitetul U.T.M. și în birourile organizațiilor de secții, ca să nu mai vorbim de nenumărați utemiști dornici să activeze intens pe tărîm cultural, vedem că acest „argument" cade. Cadre sînt suficiente. Lipsește însă preocuparea de a le antrena în muncă, ținînd seama de aptitudinile fiecăruia, de a le instrui, controla și ajuta îndeaproape.

E timpul ca comitetul organizației U.T.M. de la Uzinele „Mao Țze-dun" să privească cu toată seriozitatea răspunderea ce-i revine în organizarea muncii culturale de masă în rîndul tineretului, să facă cotitura necesară în muncă, pentru a lichida în timpul cel mai scurt lipsurile grave ce există în acest domeniu.

Este necesar ca și Comitetul raional „V. I. Lenin" al U. T. M. care a dat dovadă de inițiative valoroase în organizarea activității culturale de masă în rîndul tineretului la alte întreprinderi și care nu-i lipsit de răspundere pentru situația de la „Mao Țze-dun" să acorde tot sprijinul comitetului organizației U.T.M. a uzinei, pentru ca într-un timp scurt să se poată vorbi despre bogata viață culturală pe care o trăiește și tineretul de aici.

SAVIN STELIAN

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au primit delegaţia parlamentară franceză

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 septembrie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au primit în marele Palat al Kremlinului pe membrii delegaţiei parlamentare franceze care se află în vizită în Uniunea Sovietică la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S.

N. A. Bulganin a salutat cu căldură pe oaspeţi, arătînd că este bucuros să-i vadă la Moscova. A avut apoi loc o convorbire sinceră şi prietenească care a durat aproape trei ore.

La rugămintea parlamentarilor francezi, N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin au răspuns la întrebările care le-au fost puse. Ei au exprimat punctul de vedere sovietic în problema căilor şi posibilităţilor dezvoltării continue a relaţiilor comerciale dintre Uniunea Sovietică şi Franţa pe o bază reciproc avantajoasă fără nici un fel de discriminare, în problemele slăbirii încordării internaţionale şi întăririi păcii, în problema germană şi în problema situaţiei din Extremul Orient.

N. S. Hruşciov a transmis un salut poporului francez, exprimînd urarea ca prietenia între popoarele francez şi sovietic, precum şi prietenia între toate popoarele să se întărească.

Sublinind că împărtăşeşte urările lui N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin a transmis poporului francez un salut prietenesc din partea guvernului sovietic.

Sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

Şedinţa plenară din 22 septembrie

NEW YORK 22 (Agerpres). — Joi au continuat lucrările Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite. În şedinţa plenară de dimineaţă primul înscris la cuvînt a fost Freitas-Valle, şeful delegaţiei braziliene. Ocolind problemele fundamentale ale situaţiei internaţionale actuale el s-a ocupat în cuvîntarea sa de „necesitatea" revizuirii Cartei Naţiunilor Unite. Delegatul brazilian a afirmat că această revizuire ar trebui să se producă în mod „automat".

A rostit apoi un amplu discurs Fawzi, ministrul Afacerilor Externe al Egiptului. Condamnînd existenţa blocurilor în lume el a analizat pe larg situaţia din Africa de nord şi problema conflictelor arabo-palestiniene. Fawzi a criticat violent politica Franţei în problemele Africii de nord şi atitudinea americană faţă de aceeaşi problemă. El a expus situaţia tragică existentă în Algeria şi a condamnat politica puterilor occidentale faţă de popoarele coloniale. „Solidaritatea membrilor puternicei organizaţii atlantice, a declarat Fawzi, este îndreptată spre menţinerea colonialismului şi a tiraniei, împotriva eforturilor poporului algerian de a-şi recuceri libertatea".

În şedinţa de dimineaţă au mai luat apoi cuvîntul reprezentanţii statului Costa Rica şi Republicii Dominicane.

Totodată s-a anunţat că Biroul Adunării Generale urmează să se întrunească înainte de termenul stabilit iniţial pentru a discuta înscrierea pe ordinea de zi a Adunării Generale a problemei algeriene cerută de delegaţiile statelor arabo-asiatice. Agenţia Associated Press relatează că un purtător de cuvînt al delegaţiei Statelor Unite a anunţat că delegaţia sa va vota împotriva înscrierii problemei algeriene pe ordinea de zi a Adunării Generale.

Reprezentantul Angliei, Nutting, s-a pronunţat împotriva includerii acestui punct, declarînd că nu este vorba de autodeterminarea populaţiei Ciprului, ci de alipirea insulei la Grecia. Nutting a acuzat Grecia că „instigă populaţia Ciprului la dezordine şi acte de violenţă".

Răspunzînd lui Nutting, reprezentantul Greciei, Melas, a subliniat că populaţia greacă din Cipru cere dreptul la autodeterminare şi că Grecia ridică această problemă la O.N.U. deoarece populaţia Ciprului nu este reprezentată în O.N.U.

Împotriva includerii problemei Ciprului pe ordinea de zi a sesiunii s-au pronunţat reprezentanţii S.U.A., Franţei, Noii Zeelande, Norvegiei şi ciankaişistul.

V. V. Kuznetov, reprezentantul Uniunii Sovietice, care a luat apoi cuvîntul, a insistat asupra includerii problemei Ciprului pe ordinea de zi a Adunării. Discuţia din Comitet, a spus Kuznetov, a arătat că această problemă merită cea mai serioasă atenţie şi trebuie examinată la actuala sesiune a O.N.U.

Carta O.N.U., a declarat în încheiere V. V. Kuznetov, permite să se acorde Ciprului dreptul la autodeterminare. De aceea delegaţia U.R.S.S. sprijină propunerea Greciei cu privire la includerea problemei Ciprului pe ordinea de zi a celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Pentru includerea problemei Ciprului pe ordinea de zi a Adunării au votat reprezentanţii U.R.S.S., Poloniei, Mexicului şi Egiptului, împotriva includerii acestei probleme au votat şapte delegaţii printre care delegaţiile S.U.A., Angliei şi Franţei. Patru delegaţii s-au abţinut de la vot, printre care delegaţiile Tailandei şi Etiopiei.

Următoarea şedinţă a Comitetului general are loc la 23 septembrie.

★

La 21 septembrie V. M. Molotov, conducătorul delegaţiei U.R.S.S. la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U a avut o întrevedere cu K. Popovici, ministrul Afacerilor Externe al Iugoslaviei şi conducătorul delegaţiei iugoslave.

Şedinţa Comitetului general

NEW YORK 22 (Agerpres). — TASS transmite: În după amiaza zilei de 21 septembrie a avut loc o şedinţă a Comitetului general, care are sarcina de a face Adunării Generale recomandări cu privire la aprobarea ordinei de zi a celei de a 10-a sesiuni şi de a repartiza problemele pe comitete.

Comitetul general a aprobat o parte a ordinei de zi care cuprinde 68 de puncte. Unul dintre principalele puncte de pe ordinea de zi este raportul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare în problema: „Reglementarea, limitarea şi reducerea proporţionată a tuturor forţelor armate şi a tuturor armamentelor. Despre încheierea unei convenţii internaţionale (tratat) în problema reducerii armamentelor şi interzicerii armelor atomică, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă".

Comitetul general a hotărît să recomande Adunării Generale să includă pe ordinea de zi a sesiunii probleme privind ajutorarea ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic, discriminarea rasială în Uniunea sud-africană, teritoriile care nu se autoadministrează şi altele.

Reprezentantul Uniunii sud-africane a obiectat împotriva includerii pe ordinea de zi a problemei conflictului rasial în Africa de sud, conflict provocat de politica de apartheid (discriminarea rasială faţă de populaţia băştinaşă) şi a problemei situaţiei persoanelor de origină indiană aflate în Uniunea sud-africană.

Comitetul general a discutat în continuare problema includerii pe ordinea de zi a celei de a 10-a sesiuni a problemei Ciprului, propusă de delegaţia Greciei.

Recomandările Biroului Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 22 (Agerpres). — Biroul Adunării Generale a O.N.U. s-a întrunit miercuri după amiază pentru a face recomandări asupra ordinei de zi a sesiunii Adunării Generale.

Din cele 68 de chestiuni care figurează pe ordinea de zi provizorie a Adunării, Biroul a recomandat printre altele înscrierea pe ordinea de zi definitivă a problemei dezarmării şi a problemei folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

De asemenea, Biroul a recomandat în unanimitate înscrierea problemei marocane pe ordinea de zi a Adunării şi a respins cu patru voturi pentru, şapte voturi contra şi patru abţineri înscrierea chestiunii Ciprului.

După cum se ştie, Biroul Adunării Generale este format din preşedintele Adunării, cei şapte vicepreşedinţi şi preşedinţii celor şapte comisii ale Adunării. Recomandările Biroului urmează să fie aprobate de către Adunarea Generală.

Scurte ştiri

● Agenţia Reuter transmite că după cum a declarat ministrul Apărării al Greciei, Kanellopulos, guvernul grec a examinat în cursul zilei de miercuri posibilitatea retragerii Greciei din N.A.T.O. La întrunirea cabinetului a participat de asemenea generalul Dovas, comandantul suprem al armatei.

● Agenţia France Presse anunţă că guvernul Republicii Federale Germane a adresat puterilor occidentale o notă cerîndu-le să reînnoiască declaraţia lor din 7 aprilie 1954 prin care acestea au afirmat că nu vor recunoaşte Republica Democrată Germană. Referindu-se la cercurile autorizate din Paris, corespondentul agenţiei France Presse anunţă că principiile expuse în notă sînt examinate de puterile occidentale „în mod favorabil".

● La 20 septembrie, în sala „Konzerthuset" din Stockholm a avut loc un concert dat de violonistul sovietic prof. David Oistrach, laureat al premiului Stalin.

● Corespondentul din New York al ziarului „Daily Mail", scrie că „englezii trebuie să-şi spună cuvîntul în legătură cu actuala criză în relaţiile comerciale anglo-americane — deoarece criza există într-adevăr". Potrivit corespondentului, englezii „au toate motivele să fie mîhniţi, şi dezamăgiţi" de măsurile luate de S.U.A. în domeniul comerţului exterior.

● La 21 septembrie, orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu" din Bucureşti, aflată într-un turneu de 15 zile în Cehoslovacia, a dat primul său concert în sala Smetana din Praga. Programul a cuprins Simfonia I-a de George Enescu, Simfonia spaniolă de Edouard Lalo şi poemul simfonic Till Eulenspiegel de Richard Strauss. Dirijorul şi orchestra au fost călduros aplaudaţi de cei prezenţi la concert.

Din paginile presei străine

Presa pariziană despre tratativele dintre U.R.S.S. şi R.D. Germană

Comentatorii de politică externă de la mai multe ziare pariziene subliniază uriaşa însemnătate internaţională a Tratatului cu privire la relaţiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Democrată Germană, semnat la Moscova.

In comentariile pe această temă se acordă o mare atenţie diferitelor posibilităţi de revizuire a politicii puterilor occidentale în problema germană şi perspectivelor stabilirii unor noi relaţii între R.F. Germană şi R.D. Germană.

Comentatorul ziarului „Combat" subliniază că tendinţa celor trei puteri occidentale de a duce tratative cu Uniunea Sovietică în problema germană „de pe poziţii de forţă" şi pe baza acordurilor de la Paris nu s-a justificat. Toate socotelile legate de această politică, scrie în continuare comentatorul, s-au dovedit a fi iluzorii. „După o perioadă de timp mai mult sau mai puţin lungă — scrie comentatorul ziarului „Combat" — germanii vor trebui fie să se împace cu sciziunea — or, care mare popor poate fi de acord cu aceasta? — fie să o lichideze cu ajutorul unui acord între cele două părţi ale vechiului stat german. Germania poate fi unificată numai pe baza renunţării la acordurile de la Paris şi a creării unui sistem de securitate colectivă care să excludă asemenea pacte ca N.A.T.O.".

Ziarul califică politica bazată pe „poziţii de forţă" şi pe acordurile de la Paris drept o „politică moartă".

Observatorul ziarului „Information", Genevieve Tabouis, declară că în faţa celor trei puteri occidentale se ridică acum problema recunoaşterii Republicii Democrate Germane.

Subliniind că în curînd „în capitala sovietică vor fi doi ambasadori germani", ziarul „L'Aurore" îşi exprimă părerea că declaraţiile unor oameni politici din Republica Federală Germană cu privire la lipsa lor de dorinţă de a recunoaşte guvernul Republicii Democrate Germane „sînt lipsite de valoare practică".

„L'Echo" şi alte cîteva ziare constată că Tratatul încheiat între Uniunea Sovietică şi R.D. Germană, va face să crească considerabil rolul Republicii Democrate Germane în treburile internaţionale.

MacMillan despre politica externă britanică

LONDRA 22 (Agerpres). — Harold MacMillan, ministrul Afacerilor Externe al Angliei, a făcut o declaraţie în faţa Asociaţiei presei străine din Londra în care a trecut în revistă diversele aspecte ale politicii externe britanice. Ocupîndu-se de problemele securităţii europene şi a reunificării Germaniei, ministrul britanic a reafirmat poziţia guvernului britanic care porneşte de la faptul că cele două chestiuni trebuiesc reglementate simultan. El a expus de asemenea proiectul englez în chestiunea dezarmării subliniind că „noi nu ne aflăm într-o situaţie de a negocia de pe poziţii de forţă ci de pe picior de egalitate. MacMillan a evocat „spiritul Genevei" şi rezultatele rodnice ale conferinţei celor patru puteri de la Geneva, elogiind dezvoltarea turismului şi a schimburilor culturale între est şi vest.

El s-a mai ocupat în expunerea lui de tratativele de la Moscova între delegaţiile guvernamentale ale U.R.S.S. şi R. F. Germane, precum şi de problema Ciprului.

Delegaţia guvernamentală a R. D. Germane a sosit la Berlin

BERLIN 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 septembrie a sosit la Berlin, venind din Moscova, delegaţia guvernamentală a Republicii Democrate Germane, în frunte cu primul ministru Otto Grotewohl, care a participat la tratativele dintre delegaţiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice şi Republicii Democrate Germane.

La sosirea pe aerodrom, delegaţia guvernamentală a fost salutată de H. Rau, precum şi de reprezentanţi ai oamenilor muncii din Berlin, ai oamenilor de ştiinţă, ai tineretului studenţesc etc.

A luat apoi cuvîntul şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Democrate Germane, primul ministru Otto Grotewohl.

Tratativele noastre de la Moscova, tratatul pe care l-am încheiat acolo cu privire la relaţiile dintre R.D.G. şi U.R.S.S. şi celelalte acorduri, a declarat Grotewohl, adîncesc şi lărgesc colaborarea politică, economică şi culturală între R.D.G. şi Uniunea Sovietică. Tratatul bilateral încheiat la Moscova dă astăzi suveranităţii R.D.G. o formă juridică internaţională şi de stat, bazată pe principiile egalităţii în drepturi, ale respectării reciproce a suveranităţii şi ale neamestecului în afacerile interne. Acest tratat constituie pentru întregul popor german o nouă dovadă că Uniunea Sovietică este cea mai bună prietenă a poporului german.

Încheierea tratatului de la Moscova contribuie la destinderea încordării şi la realizarea unei înţelegeri reciproce în Europa, şi în felul acesta contribuie şi la o apropiere dintre cele două părţi ale Germaniei şi la colaborarea dintre ele.

Guvernul R. D. G. va face totul pentru a realiza această colaborare, pentru a obţine pas cu pas unificarea patriei noastre pe cale paşnică şi democratică.

A luat apoi cuvîntul Walter Ulbricht, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri. El a subliniat că delegaţia guvernamentală a R.D.G. a adus de la Moscova tratatul încheiat în cursul tratativelor duse cu delegaţia guvernamentală a U.R.S.S. cu privire la relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi R. D. G. Acest tratat, care are o importanţă istorică, a spus Walter Ulbricht, este rezultatul politicii consecvente de pace a guvernului Republicii Democrate Germane, a tuturor forţelor democratice din Republică unite în Frontul Naţional al Germaniei Democrate.

În declaraţia pe care a făcut-o după aceea, Otto Nuschke, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a subliniat importanţa istorică a tratatului semnat la Moscova. Potrivit acestui tratat, a spus el, R. D. G. a căpătat o suveranitate reală şi deplină. E lesne să ne dăm seama de aceasta dacă vom citi cu atenţie textul acestui tratat şi îl vom compara cu tratatul încheiat de Republica Federală cu puterile occidentale.

Otto Nuschke a subliniat în continuare că în prezent poporul german trebuie să-şi sporească eforturile pentru menţinerea păcii şi pentru crearea unei Germanii unite, paşnice şi democrate.

Pentru aceasta, a relevat el, trebuie înlăturat principalul obstacol — acordul de la Paris.

A mai luat cuvîntul M. Herlach, secretarul general al partidului liber-democrat din Germania, membru al delegaţiei guvernamentale a R. D. G.

Oamenii muncii din Berlin au făcut delegaţiei guvernamentale o primire entuziastă.

★

BERLIN 22 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Preşedintele Republicii Democrate Germane, W. Pieck a primit la 21 septembrie delegaţia guvernamentală a R. D. Germane, în frunte cu primul ministru O. Grotewohl, care s-a înapoiat de la Moscova. Primul ministru, O. Grotewohl, O. Nuschke, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi W. Ulbricht, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi prim secretar al C.C. al P.S.U.G. au prezentat preşedintelui rapoarte asupra desfăşurării şi rezultatelor tratativelor dintre delegaţiile guvernamentale ale R. D. Germane şi U.R.S.S.

Preşedintele W. Pieck a aprobat întru totul rezultatele tratativelor duse de delegaţia guvernamentală a R. D. Germane la Moscova.

Sesiunea Bundestagului R. F. Germane

BONN 22 (Agerpres). — De la corespondentul special al agenţiei TASS: La 22 septembrie s-a deschis la Bonn sesiunea Bundestagului Republicii Federale Germane. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează aproximativ 25 de probleme. Atît atenţia deputaţilor în Bundestag, cît şi a întregii opinii publice vest-germane este însă aţintită asupra primului punct de pe ordinea de zi — declaraţia guvernamentală a Republicii Federale Germane cu privire la rezultatele tratativelor dintre delegaţiile guvernamentale ale U.R.S.S. şi R.F. Germane şi, în primul rînd, asupra acordului cu privire la stabilirea relaţiilor diplomatice între Republica Federală Germană şi Uniunea Sovietică.

La începutul declaraţiei sale, cancelarul federal Adenauer s-a ocupat de împrejurările care au precedat tratativele dintre delegaţiile guvernamentale ale U.R.S.S. şi R.F. Germane, expunînd în mod amănunţit cuprinsul notelor schimbate în ajunul tratativelor între guvernele U.R.S.S. şi R.F. Germane.

Cancelarul federal a menţionat că, deşi în cursul tratativelor au ieşit la iveală mari divergenţe, provocate mai ales de urmările celui de-al doilea război mondial, tratativele au fost totuşi sincere. El a arătat utilitatea tratativelor pentru cauza slăbirii încordării internaţionale şi soluţionării problemei germane.

Adenauer a declarat că fără normalizarea relaţiilor cu Uniunea Sovietică, obţinerea rezolvării problemei germane şi îndeosebi a reunificării Germaniei este cu neputinţă. Ar fi ilogic, a spus el, dacă am respinge propunerea guvernului sovietic cu privire la stabilirea relaţiilor diplomatice. Adenauer a adăugat totodată că stabilirea relaţiilor diplomatice nu înseamnă că guvernul Republicii Federale se îndepărtează de la linia promovată pînă în prezent în politica sa externă.

Referindu-se la problema reunificării Germaniei, Adenauer a subliniat răspunderea care le revine celor patru mari puteri pentru rezolvarea acestei probleme. El a ignorat însă acel principiu incontestabil că înfăptuirea unităţii Germaniei este în primul rînd o chestiune a poporului german însuşi şi că de aceea este necesar un acord între germanii din cele două state germane. El a subliniat că normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi R.F. Germană va contribui şi la rezolvarea problemei germane.

Adenauer a consacrat o mare parte din declaraţia sa problemei aşa ziselor „rezerve" făcute de delegaţia guvernamentală a Republicii Federale Germane.

În declaraţia sa, Adenauer s-a dedat la atacuri vehemente împotriva Republicii Democrate Germane. Cancelarul a proferat ameninţări la adresa unor terţe ţări care ar dori să stabilească relaţii diplomatice cu R. D. Germană. Republica Federală Germană, a spus el, ar considera asemenea acţiuni drept un act ostil.

Ocupîndu-se de „Tratatul cu privire la relaţiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Democrată Germană", încheiat la Moscova, Adenauer a afirmat că acest tratat nu ar schimba situaţia existentă în R. D. Germană şi nu i-ar acorda suveranitate.

În încheiere, cancelarul Adenauer a recomandat deputaţilor Bundestagului să aprobe rezultatele tratativelor de la Moscova dintre delegaţiile guvernamentale ale U.R.S.S. şi R.F. Germane.

Dezbaterile pe marginea declaraţiei cancelarului Adenauer au loc în Bundestag la 23 septembrie.

Evenimentele din Argentina

BUENOS AIRES 22 (Agerpres). — Potrivit ultimelor ştiri transmise de agenţia France Presse, în urma venirii la putere a juntei militare conduse de generalul Lonardi, participanţii la diferitele comploturi împotriva fostului preşedinte Peron care se aflau arestaţi au fost puşi în libertate.

Partidul socialist argentinian a invitat pe membrii săi refugiaţi în străinătate să se înapoieze în ţară.

Pe de altă parte, se anunţă că colonelul Humbert Ugolini a fost numit în funcţia de guvernator al provinciei Buenos Aires.

Comandamentul militar al provinciei Santiago del Estero a ordonat închiderea sediilor tuturor partidelor politice şi sindicatelor din această provincie.

Cultură fizică şi sport

Intîlnirea internaţională de scrimă R. P. R. — Austria

După prima zi, şapte scrimeri romîni s-au calificat pentru finală

Joi după amiază a început în sala Dinamo întîlnirea internaţională de scrimă dintre echipele reprezentative ale R.P.R. şi Austriei. Această competiţie prezintă un interes deosebit, deoarece are drept scop verificarea scrimerilor din cele două ţări înaintea desfăşurării campionatelor mondiale care vor avea loc luna viitoare la Roma.

În prima zi a întîlnirii s-a disputat proba individuală de floretă rezervată bărbaţilor. S-au întrecut 9 scrimeri romîni şi 5 austriaci, împărţiţi în două serii. Sportivii noştri au arătat o frumoasă pregătire, şapte scrimeri romîni reuşind să se califice în finală împreună cu austriacul Wunder. Din seria 1-a s-au calificat pentru finale Chelaru, Pelegrini şi Tapalagă, cu cîte 4 victorii fiecare, iar din seria a doua Tudor Ilie cu 6 victorii, Uray cu 5 victorii, Zilahi cu 4 victorii şi Matei cu 3 victorii.

Deoarece concursul s-a prelungit pînă seara tîrziu, pînă la ora cînd transmitem nu ne-a parvenit clasamentul final al probei.

Astăzi concursul continuă cu desfăşurarea probelor de floretă femei şi spadă. În cursul dimineţii, cu începere de la ora 9 se vor desfăşura eliminatoriile, iar după amiază, de la ora 16,30, finalele celor două probe.

David Bronştein a cîştigat turneul de şah de la Goteborg

La 21 septembrie s-a desfăşurat ultima rundă a turneului interzonal de şah de la Goteborg. Petrosian, cu negrele, a obţinut victoria în faţa lui Donner. Partidele Stahlberg-Ilivitki, Pilnik-Bisguier, Filip-Bronstein, Najdorf-Medina, Guimard-Rabar, Szabo-Keres şi Sliwa-Spasski s-au terminat remiză.

Partidele Fuderer-Pachman şi Unzicker-Gheller s-au întrerupt.

Turneul a fost cîştigat de marele maestru sovietic David Bronştein care a întrunit 15 puncte din 20 posibile, fără a pierde nici o partidă. Pe locul doi s-a clasat Paul Keres (U.R.S.S.) 13½ puncte, iar pe locul trei argentinianul Panno cu 13 puncte. Marele maestru Tigran Petrosian, singurul neînvins al turneului în afară de Bronştein, a ocupat locul patru, totalizînd 12½ puncte.

Conferinţă de presă în legătură cu prima ediţie a Campionatelor europene de tir

Joi a avut loc o conferinţă de presă în cadrul căreia Karl August Larsson (Suedia), secretar general al Uniunii internaţionale de tir a răspuns la întrebările ziariştilor sportivi în legătură cu prima ediţie a Campionatelor europene de tir încheiate recent la Bucureşti.

Printre altele K. A. Larsson a spus: „Rezultatele obţinute în campionatele de la Bucureşti întrec toate aşteptările, în cît se poate spune că performanţele înregistrate cu prilejul altor competiţii par mediocre. Instalaţiile de la poligonul Tunari sînt realizate cu o tehnică perfectă. Ele au ajutat pe trăgători în doborîrea atîtor recorduri mondiale. Membrii Uniunii internaţionale de tir au cerut ca proiectele acestor instalaţii să fie trimise în Australia pentru a servi ca model pentru amenajarea poligonului unde se vor desfăşura întrecerile din cadrul Jocurilor Olimpice.

Vorbind despre arbitrii romîni Karl Larsson i-a apreciat ca fiind foarte competenţi. Primele cursuri pentru arbitrii internaţionali de tir care se vor desfăşura anul viitor la Bucureşti sînt o dovadă a încrederii pe care celelalte ţări o acordă R.P.R. în acest domeniu.

Congresul U.I.T. care s-a ţinut la Bucureşti a avut de asemenea un mare succes, luîndu-se hotărîri importante pentru dezvoltarea tirului în întreaga lume. Cea mai importantă hotărîre este fără îndoială aceea privitoare la omologarea ca recorduri mondiale a performanţelor obţinute şi la alte competiţii internaţionale în afara campionatelor mondiale.

În încheiere Larsson a subliniat atmosfera de sinceră prietenie care a domnit în cursul acestor competiţii.

(Agerpres)

Spectacolele de azi

TEATRE: DOAMNA NEVAZUTA — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale", la grădina Boema; LICEENII — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale", sala Studio; HOŢII — Teatrul Tineretului; TANIA — Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giuleşti; ŞAH-MAT — Teatrul Evreiesc de Stat; CER CUVINTUL — Ansamblul de Estradă al R.P.R., sala din Calea Victoriei nr. 174; ARENA CURAJULUI — Circul de Stat, orele 17 şi 20,30.

CINEMATOGRAFE: N-A DANSAT DECIT O VARA — Patria, I. C. Frimu, T. Vladimirescu, N. Bălcescu; NECUNOSCUTA DIN TAXI — Magheru, Bucureşti. Înfrăţirea între popoare, Gh. Doja, Libertăţii; LILIACUL — Republica, 1 Mai; BUN VENIT, D-LE MARSHALL — Filimon Sîrbu, Elena Pavel, Flacăra; DRAGOSTE DE VARA — Maxim Gorki; O AVENTURA PE COASTA ATLANTICULUI — Central, 8 Martie; TINEREŢE ZBUCIUMATA — Victoria; SUFLETE IMPIETRITE — Tineretului, Rahova; NU DEPARTE DE VARSOVIA — Lumina, Mioriţa; 2x2 = CITEODATA 5 — Al. Popov, Arta, 8 Mai; LILIOMFI — V. Roaită; ŞCOALA CURAJULUI — Cultural; DRACUL DIN DEALUL MORII — Unirea; MISTERELE DIN MATTO-GROSO — Carpaţi; PUTEREA DRAGOSTEI — Al. Sahia; ASTA-SEARA SE VA TERMINA TOTUL — C. David, 23 August; SALARIUL GROAZEI — Munca; DRAGOSTEA UNEI FEMEI — Moşilor; ALTURA — Popular; OMUL CU 1.000 DE FETE — Ilie Pintilie; ORIZONTURI FARA SFIRŞIT — Donca Simo; BRUTARUL DIN VALORGUE — M. Eminescu; LUMINA FARULUI — Volga, Gh. Coşbuc; TAUNUL — Olga Bancic; STELE VESELE — Aurel Vlaicu; DUBLA LOTTE — Boleslaw Bierut. UN ARTIST AL POPORULUI: ION MANOLESCU rulează şi la cinematografele: Patria, Bucureşti, Republica şi I. C. Frimu.

Fuga de pe pămînturi...

Un miting organizat la Partella della Ginestra, cu prilejul comemorării unor muncitori agricoli omorîţi în timpul luptei pentru pămînt.

Fuga de pe pămînturi constituie un fenomen caracteristic societăţii capitaliste, ca o urmare firească a contradicţiilor dintre dezvoltarea industrială capitalistă la oraşe şi menţinerea raporturilor de producţie precapitaliste la sate.

Dar amploarea pe care acest fenomen a luat-o în ultimele luni în Italia a silit atît marile ziare „de informaţie" cît şi presa diferitelor partide să se ocupe pe larg de această problemă. Părăsirea satelor a devenit un fenomen de masă în rîndurile tinerei generaţii de ţărani italieni. Discutarea acestei probleme a stat în centrul iniţiativelor prin care tineretul sătesc din Italia a întîmpinat întîlnirea internaţională a tineretului sătesc care s-a ţinut anul trecut. Despre această problemă nu se discută numai în organizaţiile comuniste şi socialiste de tineret, ci şi în rîndurile tineretului catolic. Dezbaterile în legătură cu această chestiune au devenit acute purtîndu-se asupra problemelor de fond ale structurii sociale şi economice ale agriculturii italiene. Intervenţia căpeteniilor bisericii catolice spre a înlătura pe conducătorii tineretului catolic şi ai secţiei de tineret a partidului democrat-creştin, vinovaţi de a fi arătat un interes prea mare pentru soarta tineretului de la sate, nu a reuşit să înăbuşe această mişcare.

O anchetă dusă în rîndurile a 12.000 de ţărani care n-au atins încă vîrsta de 25 de ani a arătat că 40% dintre aceştia au hotărît să-şi părăsească pămînturile. 76% dintre salariaţii agricoli şi dintre micii proprietari au declarat că n-ar vrea ca fiii lor să practice aceeaşi meserie ca şi ei. În provincia Bologna, în ultimii doi ani, au părăsit pămînturile 9000 de tineri, iar în provincia Florenţa — 9.400.

În provincia Asti din regiunea Piemont, unde predomină mica proprietate ţărănească, 53.000 de ţărani şi-au părăsit pămîntul de la sfîrşitul celui de-al doilea război mondial şi pînă astăzi. La Navara, principala provincie producătoare de orez, 90% din tinerii trecuţi de 14 ani se înscriu la oficiile de angajare pentru a munci în industrie. Aceşti tineri care vin la oraş fie că rămîn fără de lucru, fie că trăiesc din expediente, fie că se angajează cu „contracte cu termen" — adică au perspectiva de a fi concediaţi pe loc după pofta patronului. Nu are importanţă: tinerii preferă oricare altă situaţie, vieţii de la ţară.

De ce? Ziarele guvernamentale şi îndeosebi cele ale partidului democrat-creştin, nu dau un răspuns acestei întrebări. După ele „fuga de pe pămînturi ar fi urmarea unui complex psihologic de inferioritate" al tînărului ţăran faţă de muncitori, sau „atracţia exercitată de viaţa de la oraş".

Bineînţeles aceste explicaţii nu au alt scop decît să ascundă adevărul, să ascundă cauza determinantă a părăsirii pămînturilor şi anume faptul că raporturile de proprietate existente în momentul de faţă în satele italiene, raporturi sprijinite de guvern, nu oferă tinerilor ţărani altă perspectivă decît aceea de a fi exploataţi şi mai crunt decît părinţii lor, de a lucra — o generaţie întreagă — pămîntul pentru a umple buzunarele stăpînilor, sau de a cultiva propria bucăţică de pămînt — atunci cînd este vorba de fiii micilor proprietari — pentru a plăti trusturile care furnizează agriculturii produsele chimice (societatea Montecatini) sau maşinile (FIAT), ori mijloacele financiare (băncile). Tinerii nu fug de pămînt, ci fug de perspectivele unei vieţi de mizerie, de sacrificii inutile, de o viaţă amărîtă şi insuportabilă.

Părăsirea pămînturilor, mizeria tinerei generaţii de ţărani italieni, au cauze foarte precise: neaplicarea reformei agrare care, deşi prevăzută de constituţie, a fost sabotată de toate guvernele din 1947 şi pînă azi, nesiguranţa zilei de mîine.

Din cele 27.800.000 hectare de pămînt arabil şi acoperit cu păduri ale Italiei, 5.600.000 aparţin statului sau bisericii şi restul este împărţit după cum urmează: 6 milioane revin micii proprietăţi ţărăneşti. 5.900.000 hectare revin proprietăţii burgheziei medii; 10.300.00 hectare revin marii proprietăţi funciare. Pe totalul pămînturilor ce se află în miinile marilor proprietari agricoli, potrivit Constituţiei, ar fi trebuit aplicată reforma agrară care prevede desfiinţarea proprietăţii care depăşeşte 100 de hectare şi împărţirea pămînturilor către ţărani. Nici reforma agrară, nici reforma contractelor n-au avut loc şi de aceea ţăranii fug de pe pămînturi. Mizeriei de la sate, ei îi preferă mizeria de la oraş.

Şomajul în agricultură este un rău din care, în actuala criză prin care trece agricultura italiană, nu există perspective de scăpare. Cifrele Ministerului Muncii vorbesc de 76.000 de tineri ţărani înscrişi la oficiile de angajare în căutare de lucru.

În provincia Puglia, muncitorii agricoli adulţi lucrează în medie 126 de zile pe an. Pentru tineri există un fel de piaţă la care tineri între 12 şi 15 ani vin odată pe an, într-o zi anume. Acolo sînt „cumpăraţi" de proprietarul agricol pentru întregul an. Preţul: unul sau doi saci cu grîne. Pe un an întreg.

„Noi nu cerem nimic imposibil — a scris tînărul catolic Camillo Mazzone din Reggio Calabria revistei de tineret a Acţiunii Catolice — ci doar o punte care să ne unească cu restul lumii, o mai dreaptă justiţie socială, posibilitatea pentru noi, fiii ogoarelor, să ducem pe aceste ogoare o viaţă omenească şi demnă". Un tînăr ţăran din Adria scrie: „Noi cerem o cămaşă nouă, o pereche de ghete noi şi două ţigări bune, duminica".

Fuga de pe pămînturi nu rezolvă aceste probleme. Şi cea mai mare parte din tinerii ţărani înţeleg acest lucru. Ei luptă pe aceste pămînturi pentru reforma agrară, pentru reforma contractelor, pentru revendicările lor de zi de zi, pentru perspectivele unei vieţi mai bune. Tinerii dijmaşi se află în primele rînduri ale luptei pentru o nouă repartiţie a produselor şi pentru a împiedica pe proprietar să-i gonească după bunul lui plac de pe pămîntul luat în dijmă. Tinerii muncitori agricoli cer mărirea salariilor şi indemnizaţia de şomaj.

Tinerii ţărani din regiunile în care predomină latifundiile ocupă pămînturile lăsate în paragină şi cer aplicarea reformei agrare. În această luptă, tinerii ţărani dau multe jertfe: tînărul Bizzari, muncitor agricol în vîrstă de 24 de ani a fost ucis de către proprietari în timpul grevei desfăşurate în Valea Padului pentru mărirea salariilor; Salvatore Carnevale, în vîrstă de 28 de ani, a fost de asemenea ucis recent de moşierii din Sicilia deoarece conducea acţiunea ţăranilor din sătuleţul Sciarra pentru ocuparea pămînturilor baroanei Notarbartolo. „Pentru o cămaşă nouă, o pereche de ghete noi şi două ţigări bune, duminica", pentru ca produsele pămîntului să aparţină celor ce-l muncesc — au murit aceşti tineri. Dar jertfa lor însufleţeşte pe tinerii ţărani italieni în lupta grea pe care o duc.

Roma, septembrie.

PAOLO PESCETTI
corespondentul „Scînteii tineretului" la Roma

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52